SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо про Україну!

Рік 119, ЧИСЛО 45, П'ЯТНИЦЯ, 9 ЛИСТОПАДА 2012 РОКУ 1893 Vol. 119, No. 45, FRIDAY, NOVEMBER 9, 2012 $1.00

НА ТЕМИ ДНЯ

Віктор Янукович не створить конституційну більшість

Юрій Луканов

Партія Реґіонів не виконала негласне завдання на виборах до Верховної Ради – створити конституційну більшість з метою зміни Конституції: плянувалося, що контрольована нею більшість обере президента в парляменті. Провладна Партія Реґіонів за партійними списками проведе десь 73-74 депутата. По мажоритарних округах пройшло 115 кандидатів, які ідентифікували себе з Партією Реґіонів. Таким чином „чистих“ реґіоналів пройде до 190 депутатів.

Було чимало мажоритарників, яких плянувалося залучити до більшости після завершення виборів. Але після початку акцій протесту і демонстрації народних настроїв аналітики припускають, що мажоритарники 10 разів подумають, чи вступати до більшости.

За майже завершеними підрахунками до Верховної Ради пройшло п'ять партій: Партія Реґіонів, „Батьківщина“, „УДАР“, Компартія України та „Свобода“. Але по країні прокотилися акції протесту проти фальсифікації на виборах. Нарешті люди зібралися навпроти Центральної виборчої комісії (ЦВК) на масову акцію протесту.

Фальсифікації готувалися заздалегідь

Оскільки провести 300 депутатів за нинішніх українських умов на чесних парляментських виборах неможливо, то відповідно законодавство змінювалося таким чином, щоб полегшити фальсифікації. Однак, сама влада жодних вислові на цю тему не допускала. Але боролася за те, щоб виборче законодавство діяло винятково їй на користь і давало змогу перемагати опозицію.

Можливість фальсифікацій прогнозували раніше, ще на етапі ухвалення нового закону про вибори, який має вельми показову історію. Після виборів до місцевих органів влади у жовтні 2010 року Україна зазнала серйозної критики від міжнародних інституцій, які відзначали суттєві недоліки і зменшення демократії. У відповідь на це Президент Віктор Янукович заявив, що проблеми створило виборче законодавство.

Юлія Тимошенко тоді звинуватила В. Януковича в лицемірстві, оскільки саме його ПР пролобіювала зміни до законодавства, котрі дозволяли розправлятися з опозицією ще на етапі подання документів на реєстрацію.

В. Янукович пообіцяв створити спеціяльну робочу групу для розроблення універсального виборчого кодексу, який охоплював би всі вибори в країні. Він дуже швидко створив таку групу на чолі з Міністром юстиції Олександром Лавриновичем.

Однак справа закінчилася гучним скандалом. З комісії вийшли представники американських Міжнародного республіканського інституту (IRI) та Національного демократичного інституту (NDI). Вони заявили, що діяльність комісії відбувається непрозоро. „На засідання приходили менше як половина учасників, – сказав тоді авторові цих рядків представник IRI в Україні Кріс Голзен. – Концепція виборчого кодексу і хто ним займається, залишилося незрозумілою“.

Голова Громадської ради „Україна-ЕС“ Олег Рибачук сказав тоді, що залучення чужоземних учасників в робочу групу – виверт президента. На думку О. Рибачука, В. Янукович лише намагався демонструвати демократизм, запрошуючи в групу чужоземних партнерів. Насправді, вважав О. Рибачук, проєкт законодавства писався в глибинах апарату президента.

„Його команда напевно намагається протягнути в кінцевий варіянт закону дискримінаційні для невладних партій положення, які допоможуть їй вигравати вибори, як це було із законом про місцеві вибори в минулому році“, – висловив тоді припущення О. Рибачук.

В кінцевому підсумку було ухвалено закон про вибори, який повертав вибори в часи Леоніда Кучми, коли половина з 450 депутатів обиралася за партійними списками, а половина – за мажоритарними округами.

Дивним чином на такий крок погодилася і

(Закінчення на стор. 12)

Президентом США переобрали Барака Обаму

ВАШІНҐТОН. — Чинного Президента Барака Обаму 6 листопада переобрали на другий термін. У своїй переможній промові в Чикаґо Б. Обама сказав, що плянує обговорити зі своїм суперником на виборах Мітом Ромні, що треба зробити, щоб „рушити цю країну вперед“.

Б. Обама переміг на виборах навіть попри загальне незадоволення економічною ситуацією, а також попри напружену боротьбу з республіканцем М. Ромні. Демократам також вдалося втримати контролю над Сенатом.

І хоча ще не вирішено, кому віддадуть 29 голосів вибірників штату Фльорида, у Б. Обами вже є 303 голоси у колеґії вибірників, тоді як у М. Ромні – 206. Кандидатові необхідно набрати не менше 270 голосів, щоб перемогти. Згідно з Конституцією США, кожен штат має певну кількість вибірників, пропорційну його населенню.

Б. Обама вже заявив, що повертається до Білого Дому більш надхненним, щоб працювати. Він закликав республіканців разом працювати в Конґресі, щоб скоротити дефіцит бюджету, реформувати іміґраційну систему та поліпшити податкове законодавство. „Ми – американська родина, і ми піднімаємося і

(Закінчення на стор. 4)

Акція протесту біля ЦВК у Києві

Учасники протесту проти фальсифікацій результатів парляментських виборів біля будівлі Центральної виборчої комісії України (ЦВК) у Києві, 6 листопада. На засіданні члени ЦВК одноголосно ухвалили рішення про проведення перевиборів у п'яти одномандатних округах. На такий крок ЦВК пішов через те, що на цих округах не вдається достовірно встановити результати голосування. Провідники опозиції заявили, що оскаржать рішення ЦВК про перевибори і будуть вимагати визнання перемоги її кандидатів в 13 округах. (Фото: УНІАН)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Вибори не були вільними

КИЇВ. — Член Центральної виборної комісії (ЦВК) Ігор Жиденко 5 листопада заявив під час засідання ЦВК, що вибори в Україні не були вільними. „Вільних виборів в Україні не було. Застосовувалися обман, підкуп, погрози та інші дії, які перешкоджали вільному волевиявленню. Всі ці явища були під час виборчого процесу. Вони знайшли відображення у звітах багатьох спостерігачів", – сказав він. І. Жиденко не сказав, що всі перемогли завдяки таким методам, бо деякі депутати перемогли всупереч цьому. „Скажіть, чи впливає на виборця, що найбільші політики знаходяться за ґратами, що колишнього прем'єра, тендітну жінку б'ють в камері, і ніхто за це не несе відповідальности? Вважаю, що вільними ці вибори не були", – додав він. Він навів приклад, що в 193-ій окрузі проігнорували подання чотирьох парламентських фракцій при формуванні комісії". Тоді куратор Донецького реґіону стверджував, що це дрібниці, бо тоді через це треба розпустити половину комісій в Україні", – резюмував він. *(„Газета по-українськи")*

Створено слідчу комісію щодо виборів

КИЇВ. — Верховна Рада України 6 листопада створила тимчасову слідчу комісію щодо виборів у деяких проблемних одномандатних округах. За постанову проголосували 232 депутати. Постанова рекомендує Генпрокуратурі, Вищій раді юстиції, Вищій кваліфікаційній комісії та Центральній виборчій комісії вивчити матеріали з проблемних округів. Представники опозиції назвали таке рішення спробою „заговорити" фальсифікації на виборах. *(Бі-Бі-Сі)*

Розповіли послам про працю ЦВК

КИЇВ. — Провідники Всеукраїнського об'єднання (ВО) „Батьківщина" Арсеній Яценюк, ВО „Свобода" Олег Тягнибок та партії „УДАР" Віталій Кличко зустрілися з послами чужоземних держав в Україні та розповіли їм про працю Центральної виборної комісії (ЦВК). Про це, коментуючи результати переговорів, які відбулися у представництві Евросоюзу 5 листопада, повідомив провідник партії „УДАР" В. Кличко. „Провели консультації, донесли інформацію з першоджерел про ситуацію, яка на сьогоднішній день відбувається в ЦВК та про переговори з головою ЦВК Володимиром Шаповалом", – розповів він. За словами В. Кличка, під час зустрічі не було досягнуто жодних принципових рішень. „Це був лише обмін інформацією. Вони (посли – ред.) донесуть цю інформацію до керівництва европейських держав, США, Канади. Покищо ніяких принципових рішень прийматись не буде", – зазначив він. За вислідами зустрічі з В. Шаповалом вони заявили про те, що ЦВК самостійно, без втручання окружних виборних комісій, має встановити результати виборів на 13 округах на основі дільничних протоколів. Водночас, на засіданні ЦВК того ж дня були ухвалені рішення про визнання неможливости вірогідного встановлення підсумків голосування у мажоритарних округах ч. 94, 132, 194, 197 та 223, та щодо проведення повторних виборів народних депутатів на них. *(„Укрінформ")*

Уряд пропонує збільшити дефіцит

КИЇВ. — Уряд пропонує збільшити дефіцит держбюджету на 7.68 млрд. грн. – до 38.8 млрд. грн. – для погашення заборгованости з різниці в тарифах на теплову енерґію для населення. Уряд вніс відповідні поправки до закону про держбюджет-2012 до парламенту, передає „Інтерфакс-Україна". Згідно з поправками, профінансувати додатковий дефіцит пропонується за рахунок внутрішніх запозичень, загальна сума яких зросте до 69.63 млрд. грн. Уряд пояснює, що 7.68 млрд. грн. необхідні для погашення заборгованости з різниці в тарифах на теплову енерґію для населення за 2011-2012 роки, тому що виділених для цього в держбюджеті-2012 грошей недостатньо. За даними Міністерства фінансів, дефіцит держбюджету в вересні цього року збільшився на 7.73 млрд. грн. (на 46.4 відс.) і становив 24.38 млрд. грн. *(„День")*

Вибори в Україні: фальсифікації та протести

До „Свободи" надходять численні повідомлення про вибори Верховної Ради України, деякі з яких вміщені на цій сторінці.

Виявлені численні порушення

КИЇВ. – Міжнародна місія Світового Конґресу Українців (СКУ) з спостереження за парляментськими виборами продовжує спостерігати за серйозним громадським занепокоєнням, спричиненим маніпуляцією процесу підрахунку голосів та фальсифікацією результатів виборів у низці окружних виборчих комісій (ОВК).

Тривале затягування підрахунку голосів та істотні розбіжності між офіційними протоколами та результатами, опублікованими на веб-сайті Центральної виборчої комісії (ЦВК), ставить під сумнів достовірність результатів виборів у багатьох ОВК. Місія спостерігачів СКУ закликає до негайної перевірки результатів усіх протоколів дільничних виборчих комісій (ДВК) у зв'язку з їх опублікованими результатами на веб-сайті ЦВК.

Після семи днів підрахунку багато ОВК і досі не завершили процес встановлення результатів. Більше того, результати деяких ОВК, які були опубліковані на сайті ЦВК, не відповідають протоколам, отриманим з ДВК. Це призвело до поширення громадського неспокою та конфліктів.

Місія СКУ глибоко занепокоєна з приводу порушень та виборчих маніпуляцій, які спостерігаються в Києві, Київській, Вінницькій, Миколаївській та Одеській областях. Згідно з повідомленнями, 30 жовтня, в ОВК ч. 132 (Миколаївська область), ЦВК спочатку опублікувала інформацію про перемогу кандидата від Об'єднаної опозиції „Батьківщина" Аркадія Корнацького з перевагою у більш ніж 4,000 голосів. Пізніше, увечорі того ж дня, результати на веб-сайті ЦВК змінилися, показуючи, що кандидат від Партії Реґіонів Віталій Травянко переміг з невеликою перевагою у 232 голоси (0.3%), що спричинило масові протести біля ОВК.

У відповідь на ці протести Миколаївський окружний адміністративний суд прийняв рішення про вилучення усіх протоколів з ОВК та доставлення їх у суд для перерахунку. Загін спецпризначення Міністерства внутрішніх справ був залучений для забезпечення виконання рішення суду та, за повідомленнями, штурмував ОВК 2 листопада, і захопив виборчі бюлетені та печатку виборчої комісії, а також викрав голову ОВК.

Тривогу викликає і розвиток подій в ОВК ч. 94 (Обухів, Київська область), де за роботою ОВК та за розглядом судового позову спостерігачі від СКУ стежать з 29 жовтня донині. Спочатку ЦВК оголосила перемогу з перевагою у більш ніж 8,500 голосів кандидата від Об'єднаної опозиції Віктора Романюка над кандидатом від Партії Реґіонів Тетяною Засухою. Однак попереднього тижня Партія Реґіонів розпочала справу в Київському адміністративному суді, стверджуючи, що її спостерігачів не було допущено до низки ДВК у межах округу ч. 94. На превеликий подив, позов було задоволено. Невдовзі після 6-ої год. ранку ОВК ч. 94 скасувала результати голосування та здійснила перерахунок голосів на користь кандидата від Партії Реґіонів Тетяни Засухи з перевагою у 1,169 голосів.

СКУ закликає уповноважених українських посадовців дотримуватись верховенства права та зосередити всі зусилля на відповідному розв'язанні проблем, які виникають у виборчих округах.

СКУ

* * *

7 листопада УНІАН повідомила, що Президент Віктор Янукович вирішив звільнити з посади заступника голови обласної адміністрації Віталія Травянка через скандальні події в Первомайську, де він балотувався до Верховної Ради по мажоритарній окрузі. Причини звільнення не роз'яснено. Округ ч. 132 потрапив до числа тих, де ЦВК визнала неможливість встановлення достовірних результатів голосування і призначила перевибори.

Молоді спостерігачі з 13 країн

ПРАГА, Чехія. – Молодь з 13 країн світу: Азербайджану, Білорусі, Болгарії, Бразилії, Естонії, Литви, Молдови, Німеччини, Польщі, Російської Федерації, Угорщини, Чехії, Румунії 2529 жовтня в Києві взяла участь у п'ятиденному підготуванні молодих спостерігачів за виборами народних депутатів України в рамках проєкту „Молодь української діяспори – за чесні вибори в Україні", який відбувся за підтримки Міжнародного фонду „Відродження" та Благодійного фонду Богдана Гаврилишина у рамках міжнародної спостережної місії Світового Конґресу Українців.

Українські організації „Молодий народний рух" та „Ліґа народних адвокатів" підготували для 120 учасників програму, що складалася з семінарів і тренувань.

В останній день навчання молоді спостерігачі отримали посвідчення у вигляді пластикової картки офіційного спостерігача від СКУ, щоб бути присутніми на виборчих дільницях у день виборів і контролювати весь процес.

Учасники проєкту спостерігали за виборами у 50 містах та районних центрах України, де виявляли різні порушення. Найбільше порушень було зафіксовано у Києві, Ірпіні та Білій Церкві.

СКУ нагородив організаторів проєкту Олексія Захарченка та Івана Крулька грамотами за значну допомогу в підтримці Міжнародної місії СКУ зі спостереження за виборами.

Олександер Мартинець

Акція протесту молоді

ОТАВА. – У столиці Канади, біля Посольства України, 1 листопада відбулася акція протесту проти недемократичности парляментських виборів в Україні.

Близько 20 осіб тримали плякати „Do not let democracy step back!", „Вибори 2012: кожному коту по Межигір'ю?" та інші, співали українські пісні та скандували гасла проти непрозорости виборчого процесу. Більшість учасників акції – українські студенти, які проходять стажування у Канадському Парляменті, а також представники української громади у Канаді, які стурбовані політичною ситуацією в Україні.

Учасники акції були особливо занепокоєні ув'язненням та відкриттям політично вмотивованих кримінальних справ проти провідників опозиційних сил, використанням адміністративного ресурсу з метою впливу на волевиявлення громадян, використанням бюджетних фондів для популяризації окремих провадник партій та кандидатів, тиском на незалежні засоби масової інформації під час передвиборчої кампанії, а також непрозорою системою формування складів дільничих та окружних виборчих комісій, що створило умови для проведення різноманітних фальсифікацій та маніпуляцій голосами виборців.

До учасників акції вийшли представники Посольства України в Канаді, які запропонували молоді припинити протест та висловити свої зауваження Тимчасовому повіреному у справах України в Канаді Маркові Шевченкові.

М. Шевченко погодився, що на виборах в Україні були порушення, але зазначив, що вважає їх несистемними.

Ukrainian Media Ottawa

Закордонні виборці проголосували

РИМ. – Громадяни України, які в день виборів 28 жовтня перебували за межами країни, могли проголосувати на 116 дільницях, створених на території 77 держав. В той час як в Україні вибори проходили за змішаною пропорційно-мажоритарною системою, на закордонних дільницях можна було голосувати лише за партійними списками.

(Закінчення на стор. 3)

Юлію Тимошенко вдостоєно нагороди ім. Папи Боніфація VIII

Маріянна Сороневич

РИМ. – Громадська культурна асоціяція „Боніфаціянська академія“ в Італії нагородила колишнього прем’єр-міністра України Юлію Тимошенко міжнародною премією ім. Папи Боніфація VIII. Відзнаку було вручено її доньці Євгенії Тимошенко.

Вручення ювілейної нагороди ім. Папи Боніфація VIII стала великою подією в Ананьї, передмісті Риму. В цей день, 20 жовтня, воно приймало чотирьох кардиналів Ватикану та делеґацію українських парляментарів у складі Миколи Томенка, Володимира Філенка, Володимира Філіпенка, Михайла Лівінського та Арсена Авакова, який в цей час проживає в Італії з політичних мотивів.

Організатори обґрунтували своє рішення особистим внеском колишнього прем’єр-міністра України у демократичні зміни своєї країни в час Помаранчевої революції та високою оцінкою початих нею реформ у політиці, економіці та соціяльному житті.

„Сьогодні ця жінка, які й інші її співвітчизники, є жертвою вибіркового правосуддя з метою репресії політичного інакомислення, – заявив президент Академії, д-р Санте де Анжеліс. – Це засуджується багатьма світовими і европейськими політичними провідниками, національними та інтернаціональними організаціями“.

„Я приймаю цю нагороду, якою в особі моєї матері відзначено мій нарід, не тільки з сильними почуттями та глибокою вдячністю, але й із особливою надією, – сказала Є. Тимошенко українською мовою під час отримання нагороди. – Ця премія наповнена особливим символізмом, вона вособлює силу тих, кого намагаються позбавити сили, незламність тих, кого прагнуть зламати і нескорену силу духу тих, кого хочуть зробити безсилим“.

Не маючи змоги бути присутньою на церемонії через ув’язнення, Ю. Тимошенко надіслала листа президентові Академії, д-рові С. де Анжелісу, президентові наукового комітету Єпископові Франко Крочі, титулярному єпископові Потенце Пічені, у якому написала, що присудження їй нагороди Боніфаціянської академії є підтвердженням правильности обраного нею шляху служіння своєму народові.

Тема конференції – термінологія

Володимир Єфимов

ЛЬВІВ. – 27-29 вересня відбулася XII міжнародна наукова конференція „Проблеми української термінології“, яку організатори ще на початках (першу конференцію було скликано у 1992 році) влучно назвали „СловоСвіт“, тож нині мали „СловоСвіт-2012“.

Чому не „Світ слова“? Мовники Національного університету „Львівська Політехніка“ застосували гру слів: на міжнародну конференцію кожні два роки збираються науковці чи не з усього світу і обговорюють широке коло проблем, що стосуються світу української мови. Цього разу за науковими напрямками працювали такі секції: „Теоретичні засади термінознавства в українській мові“, „Лексикографія та міжнародні зв’язки“, „Термінологія природничих знань“, „Термінологія гуманітарних знань“. На першій секції я зробив доповідь „До питання неукраїнського походження та семантики деяких термінів в українській мові“.

Чому саме „Львівська політехніка“ скликає вже у 12-ий раз таку важливу для України конференцію? Тому що столичний Київ неспроможний об’єднати однодумців і, головне, патріотів української мови, бо зосереджується більше на політичних її аспектах, ніж на її збереженні та розвитку. До того ж, „Львівська політехніка“ – навчальний заклад технічного спрямування – має аж три спеціялізовані гуманітарні катедри української мови, тоді як у решті вищих навчальних закладів в Україні завдяки старанням „Міністра“-українофоба Дмитра Табачника викладачі навчальної дисципліни „Ділова українська мова“ працюють на … катедрах „чужоземних мов“, де викладають російською мовою.

Нинішню конференцію організували, крім „Львівської політехніки“, Наукове Товариство ім. Шевченка, Український термінологічний центр Америки (США і Канади), Львівське відділення всеукраїнського товариства „Просвіта“ ім. Тараса Шевченка, Технічний комітет стандартизації науково-технічної термінології. На титульній сторінці програми конференції були також зазначені (певно, за традицією) міністерства економічного розвитку і торгівлі, а також освіти і науки, молоді та спорту.

Головою оргкомітету конференції був відомий вчений-мовник, д-р Богдан Рицар, який є головою Технічного комітету стандартизації науково-технічної термінології.

За підсумками доповідей та повідомлень на пленарному та секційних засіданнях протягом двох днів учасники конференції прийняли звернення до Президента України Віктора Януковича, Прем’єр-міністра Миколи Азарова та голови Верховної Ради Володимира Литвина, у якому зокрема зазначено:

„Як видно з ухваленого Верховною Радою та підписаного Президентом України у 2012 році Закону „Про засади державної мовної політики“, мовне питання не дає спокою сучасним „валуєвим“ і „белодедам“. Закон посіяв серед населення розбрат, знову заговорили про лівий і правий береги Дніпра. Штучне збурення в суспільстві триває й досі, що засвідчує „парад реґіональних мов“. Звертаємося до Вас, як до перших осіб держави, з вимогою скасувати Закон „Про засади державної мовної політики“, зробити все можливе для утвердження української мови в усіх сферах життя, що передбачено 10-ою статтею Конституції України, протидіяти українофобським спробам розділювати та знищувати Українську державу“.

В ухвалі конференції також висловлено багато конкретних ділових вимог, зокрема щодо неухильного ведення навчального процесу українською мовою в усіх вищих навчальних закладах, запровадження обов’язкової мовно-термінологічної експертизи текстів підручників і посібників, що виходитимуть з грифом міністерства освіти, виділення фондів на створення термінологічного порталу на базі інтернет-сторінки Технічного комітету стандартизації науково-технічної термінології, відновлення діяльности Правописної комісії, скасованої за президентства В. Януковича.

Усі рішення на конференції були прийняті у піднесеному настрої, без суперечок. Тепер залишається чекати реаґування владних структур на ці вимоги та пропозиції.

Вибори в Україні...

(Закінчення зі стор. 2)

Україна виділила на фінансування виборчих комісій 6.5 млн. грн., формуючи списки виборців на основі консульського обліку та за заявами. На закордонних дільницях проголосувало 20,422 виборців. Це майже вдвічі менше, ніж на попередніх виборах, в той час як кількість громадян України за кордоном лічать на мільйони.

В Італії вибори проходили на трьох виборчих дільницях, організованих при дипломатичних представництвах у Римі, Мілані та Неаполі. Громадяни України, які нелегально перебувають за кордоном, також могли узяти участь у голосуванні. За даними Національного інституту статистики Італії загальна кількість українців в країні на 1 січня цього року становила 218 тис. осіб, ще понад 13 тис. українців заявили про свою присутність в країні під час останньої леґалізації. Та на дільниці прийшло близько 1,500 осіб. Основною причиною є байдужість та розчарування людей у політичній ситуації в країні.

Маріанна Сороневич,
головний редактор „Української газети“
в Італії

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Україна піднялася в оцінюванні

КИЇВ. — Компанія „Country Brand Index“ опублікувала 2 листопада ґльобальне оцінювання „брендів“ країн, в якому Україна піднялася до 98-ої позиції. Україна цього року піднялася в оцінюванні на сім місць – на тлі падіння позицій декількох европейських країн і США через економічну кризу на Заході. Допомиг країні европейський футбольний чемпіонат. Сусіди України продемонстрували кращі вислідки. Так, Туреччина розмістилася на 45-му місці, Угорщина – на 65-му, Польща – на 75-му, а Росія – на 82-му. Варто зазначити, що поточного року Росія разом з Пакистаном, Параґваєм, Сирією і Узбекистаном увійшла до списку країн, чиї „бренди“ швидко слабшають. Нижче за Україну розмістилася Румунія – на сотому місці. Казахстан не увійшов до нинішнього оцінювання, проте, автори звіту включили країну до списку „Future“ 15 – країн, в яких є умови для створення дуже сильного національного „бренду“ в майбутньому. „Country Brand Index“ щорік оцінює популярність і впізнанність „брендів“ країн серед населення і експертів країн всього світу. Оцінювання засноване на кількісних даних з 3,600 організацій, думок відомих мандрівників, а також глибинних інтерв’ю з експертами в різних галузях. Оцінюють за п’ятьма напрямами: система цінностей, якість життя, умови праці для підприємництва, спадщина і культура, туризм. *(„Укрінформ“)*

Зростає видобуток газу з Чорного моря

СИМФЕРОПІЛЬ. — За січень-жовтень поточного року державне акціонерне товариство „Чорноморнафтогаз“ збільшило видобуток природного газу в порівнянні з аналогічним періодом 2011 року на 14.8 відс. або на 122 млн. кубометрів (до 947 млн. кубометрів). Про це йдеться в даних з 3 листопада Ради міністрів Автономної Республіки Крим. Зростання видобутку забезпечено за рахунок активних робіт на шельфі: дооблаштування Штормового і Архангельського родовищ, капітального ремонту свердловин на Голіцинському родовищі. Перша з них – „Петро Годованець“ почала роботу 1 червня, друга приступить до роботи в грудні цього року). Плянується довести видобуток газу в 2012 році до 1.17 млрд. кубометрів, а в 2013 році – до 1.65 млрд. кубометрів. Збільшити видобуток газу плянується за рахунок продовження освоєння Одеського і Безіменного родовищ газу. *(„День“)*

А. Яценюк про С. Бандеру і УПА

КИЇВ. — Провідник Об’єднаної опозиції „Батьківщина“ Арсеній Яценюк вважає Степана Бандеру героєм України. Він переконаний, що поважати треба всіх українців, які боролися за незалежність країни. Про це він заявив 6 листопада на телеканалі ICTV. Відповідаючи на запитання, як він ставиться до героїзації С. Бандери та визнання УПА у зв’язку з тим, що „Батьківщина“ підписала коаліційну угоду з партією Всеукраїнського об’єднання (ВО) „Свобода“, А. Яценюк зазначив: „У Партії Реґіонів немає ідеологічних розходжень. У неї є тільки одне – кому яке державне підприємство подарують, скільки грошей витягнуть і хто буде контролювати яке міністерство“. При цьому він додав, що поважає кожного, хто боровся за незалежну Україну. „Моя позиція з усіх національних визвольних змагань: я поважаю кожного українця, який боровся за незалежність України. Це наші герої“, – наголосив А. Яценюк. Говорячи про ідеологічні переконання партії „Свобода“, він зауважив: „У нас є певні ідеологічні розбіжності. Це природно. Саме тому ми йшли різними партіями. Саме тому у кожної партії своя ідеологічна плятформа. Саме тому у нас різні вислідки, але у нас дуже багато загального та на спільному ми об’єдналися, підписалися. А що стосується ідеологічних відмінностей – це природно. Але народ України обирає тих, кого він хоче обрати. Ми дали можливість вибору, і ви проголосували“. *(„Кореспондент“)*

АМЕРИКА І СВІТ

Збитки гураґану „Сенді"

НЮ-ЙОРК. — „Сенді" обрушилася на атлантичне узбережжя США у ніч проти 29 жовтня, принісши з собою вітри ураґанної сили, повені та спричинивши відключення електроенерґії у 12 штатах. Жертвами гураґану стали вже понад 90 осіб, повідомили 2 листопада засоби масової інформації. Найбільше постраждали місто Ню-Йорк та штат Ню-Джерзі, де зараз, після того, як стихія вгамувалася, однією з головних проблем залишається брак пального. За даними фірми „Eqecat", яка оцінює збитки від стихійних лих, гураґан може обійтися США у 50 млрд. дол. У Ню-Йорку, в деяких районах якого рівень води піднявся до рекордних 4.2 метрів, Національна ґвардія роздає постраждалим продуктові пайки та пляшки з водою. На південному заході міста, у Статен-Айленді, 22 жертви негоди. Гураґан, який став одним з найбільших для США за минулі десятиліття, затопив припливними хвилями низинні райони, подекуди зірвавши з фундаментів будинки. 1 листопада міська нюйоркська підземка частково відновила працю, хоча чотири з семи залізничних тунелів під Іст-Рівер досі затоплені. Щоб розвантажити заблоковані заторами дороги, у приміських поїздах, метро та автобусах тимчасово скасували плату за проїзд. Багато автозаправок у Ню-Йорку та в штаті Ню-Джерзі досі не працюють. Довгі черги на автозаправних станціях провокують сутички між водіями. У Гобокені, Ню-Джерзі, близько 20 тис. осіб залишаються заблокованими у своїх помешканнях через високий рівень води, яка повільно сходить. Буря спричинила руйнації також і в штатах, розташованих далі від узбережжя. Після того, як „Сенді" зустрілася з двома зимовими фронтами, у деяких районах Західної Вірджинії випало до 1.5 метра снігу. У США вже загинуло більше людей, ніж у Карибському басейні, де жертвами „Сенді" стали 69 осіб. *(Бі-Бі-Сі)*

Проґресу по „ЄвроПРО" з Росією немає

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — НАТО і Росія й досі не досягли проґресу у питанні щодо створення системи європейської протиракетної оборони (ЄвроПРО). Про це заявив 5 листопада Генеральний секретар НАТО Андерс Фоґ Расмусен у Брюселі. „Ми запросили Росію до співпраці у сфері протиракетної оборони, але досі не бачимо суттєвого проґресу. Точніше, ми взагалі не бачимо проґресу. Але наш діялог продовжується", – констатував стан справ глава Альянсу. А. Расмусен повідомив, що минулого тижня мав телефонну розмову з Міністром закордонних справ Росії Сергієм Лавровим, під час якої сторони обговорили актуальні питання двосторонніх взаємин. *(„Укрінформ")*

П. Лазаренка знову посадили

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. – Колишній прем'єр-міністер України Павло Лазаренко, який 1 листопада був звільнений з каліфорнійської в'язниці „Terminal Island", знову опинився за ґратами. Причиною цього став невизначений юридичний статус П. Лазаренка в США. У колишнього прем'єр-міністра України немає у США ні діючої візи (термін дії останньої завершився ще в 2000 році), ні статусу політичного біженця (в 1999 році екс-прем'єр подавав прохання про його надання, але через початок судового процесу іміґраційна служба США так і не прийняла відповідного рішення). В іміґраційній і митній поліції уточнили, що П. Лазаренко вже перейшов у розпорядження ізолятора для міґрантів, розташованого в маленькому містечку Аделанто, за 100 кілометрів від Лос-Анджелесу. Залишаючись в ізоляторі, П. Лазаренко зможе спілкуватися не тільки з адвокатами і представниками влади, а й з рідними, близькими і просто знайомими. Зустріч з журналістами також дозволена. У в'язниці „Terminal Island" в Лос-Анджелесі П. Лазаренко відбував покарання після вироку американського суду, який визнав українського політика винним за рядом обвинувачень, у тому числі у відмиванні незаконно отриманих в Україні доходів. *(„Укрінформ")*

В Торонті відбувся Х Конґрес СФУЖО

На конґресі (зліва): Марія Шкамбара, Євген Чолій та Орися Сушко.

ТОРОНТО. – 11-14 жовтня у Громадському центрі Філії Українського Національного Об'єднання Торонто відбувся Х Конґрес Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) під гаслом „Разом працюємо, будуємо і захищаємо".

Протягом чотирьох днів тривала напружена і плідна робота в комітетах і комісіях, проводились круглі столи, порушувались важливі для світового жіноцтва питання, виносились резолюції. Делеґатки з Канади, США, Австралії, Арґентини, Італії, Естонії та інших країн ділилися досвідом праці і окреслювали пляни на майбутнє.

Завершила свою каденцію голова СФУЖО Марійка Шкамбара. Делеґати і гості щиро дякували їй за самопосвяту і велику працю на благо українського світового жіноцтва.

Новою головою СФУЖО обрано Орисю Сушко. У конґресі взяли участь близько 80 представниць українських жіночих організацій з дев'яти країн світу.

СФУЖО є координаційною надбудовою українських жіночих організацій у діяспорі, що діє від 1948 року і на сьогодні об'єднує 26 організацій з 17 країн світу. СФУЖО є однією із співзасновниць Світового Конґресу Українців (СКУ).

У виступі на бенкеті президент СКУ Євген Чолій висловив признання проводові та всім членам СФУЖО за довголітню працю, спрямовану на збереження української національної ідентичности, поширення історії українського народу, підтримку української молоді, а також на захист інтересів українського жіноцтва.

Рівнож президент СКУ подякував за віддану працю Марії Шкамбарі, попередній голові СФУЖО та другому заступникові президента СКУ, а також привітав її наступницю Орисю Сушко.

Світовий Конґрес Українців

Оголошено Всеканадський тиждень вшанування пам'яті жертв Голодомору

Лоґо Всеканадський тиждень вшанування пам'яті жертв Голодомору.

ОТАВА. – 24 жовтня Конґрес Українців Канади (КУК) проголосив п'ятий щорічний Всеканадський тиждень вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні, що триватиме 19-25 листопада. Мата заходу – об'єднати українську громаду, а також усіх канадців для спільного вшанування пам'яті жертв та проведення просвітницької роботи про геноцид українського народу.

Міжнародний день пам'яті жертв Голодомору відзначатиметься 24 листопада. У Канаді федеральне і провінційні законодавства також проголосили цей день Всеканадським днем пам'яті.

КУК продовжує свої старання у напрямку забезпечення справедливого місця для висвітлення геноциду у новоствореному на громадські кошти Канадському музеї людських прав та включення тематики Голодомору у канадські навчальні програми. КУК переконаний, що люди не повинні забувати про цей злочин, що стане найкращою запорукою його неповторення в історії.

КУК

Президентом США...

(Закінчення зі стор. 1)

падаємо разом – як одна нація", – заявив Б. Обама.

М. Ромні, перебуваючи у Бостоні, привітав Б. Обаму з перемогою. Згадуючи про економічні проблеми, він наголосив, що зараз час республіканцям та демократам зосередити свою увагу на людях, а не на політиці.

Б. Обама переміг у штатах, які традиційно підтримують демократів, а також здобув перемогу у кількох ключових штатах, які належать до таких, що не мають визначеної позиції. Вирішальною стала перемога у штаті Огайо.

Натомість, М. Ромні зумів обійти чинного Президента у Північній Каролайні та Індіяні, де Б. Обама перемагав у 2008 році.

Одночасно з президентськими виборами у деяких штатах обирали губернаторів.

Загалом вибори у США за приблизними оцінками коштували близько 2 млрд. дол.

Попри економічні проблеми, виборці віддали Б. Обамі належне за порятунок американської автомобільної індустрії у 2009 році, а також за успішну акцію пошуку Осами бен Ладена торік, яка завершилася його вбивством.

Провідники країн світу надіслали вітання переможцеві президентських виборів Б. Обамі. Зокрема його привітали Міністер закордонних справ Китаю Ху Цзіньтао та Прем'єр-міністер Вень Цзябао. Британський Прем'єр Дейвид Камерон заявив, що Б. Обама був дуже успішним президентом, і що він з радістю продовжить співпрацю з ним. Президент України Віктор Янукович привітав Б. Обаму з переобранням на посаду президента США. Президент Европейського союзу Герман ван Ромпей заявив, що дуже задоволений переобранням Б. Обами, а Прем'єр Ізраїлю Беніямін Нетаняґу сказав, що зв'язки між його країною і США зараз сильніші, ніж будь-коли. *(Бі-Бі-Сі, „Кореспондент")*

Відзначили 70-річчя УПА

МЕЛЬБУРН, Австралія

28 жовтня відбулося успішне відзначення 70-ліття Української Повстанської Армії (УПА).

Програма почалася входом прапороносців, відтак хор Спілки Української Молоді (СУМ) „Черемош" під керівництвом проф. В. Головка заспівав „Марш націоналістів".

Дружинники СУМ виголосили „Декалог". Був висвітлений фільм про УПА „Воєнна Україна 1941-1945", матеріяли до якого підібрав Василь Яроцький.

Голова Проводу Організації Українських Націоналістів Стефан Романів привітав присутніх, зокрема ветеранів УПА, присутніх у залі. Він виступив з доповіддю про УПА.

Сумівці з рою „Ластівка" та Федір Габелко деклямували вірші, а Капеля бандуристів ім. Лесі Українки зіграла в'язанку пісень. Танцював ансамбль „Верховина".

Хор „Говерля" з Саншаїну під керівництвом Ролана Кармоді заспівав кілька повстанських пісень. Співав також хор „Гомін" з Нобел-Парку. Відтак збірний хор („Черемош", „Гомін" і „Говерля") заспівав кілька пісень, а на кінець – пісню „За Україну". На прохання присутніх хор повторив цю пісню разом з залею.

Під проводом священиків, Сестер-Василіянок та громадських провідників виголошено молитву „Отче наш".

Учасники свята оглянули виставку про УПА, яку надіслав з України Центр дослідження визвольного руху.

Свято приготував комітет, у складі якого працювали Тарас, Григорій і Михайло Моравські, Василь Яроцький, Мар'ян Ткачук.

Федерація Українських Організацій Австралії

КЛІВЛЕНД

Василь Романчук

21 жовтня українська громада Великого Клівленду та його околиць урочисто відзначила 70-річчя Української Повстанської Армії (УПА) та вшанувала пам'ять жінок-підпільниць.

Центром урочистостей став Астродом Католицького катедрального собору св. Йосафата, що в „Українському селі" Парми. Простора заля була удекорована білим шовком та осінніми квітами, а на стільцях були великі чорні банти, які символізували жаль за мільйонами борців, що віддали життя за волю України. Пролунали військові марші, повстанські пісні. Молодь і люди старшого покоління вдивлялися в рідкісні документи і фотографії виставки „УПА: історія нескорених", яку організував з цієї нагоди голова Українських Злучених Організацій Клівленду Ігор Дячун.

Настала урочиста мить. Під звуки фанфар, в одностроях, карбуючи крок, службовці Пармської поліції внесли на сцену державні прапори США і України, стяги українських і американських ветеранів. За ними йшли з ескортами прапороносці від ОУН, Українських Січових Стрільців, УПА, Організації Оборони Чотирьох Свобід України, Союзу Українок Америки, Спілки Української Молоді та Пласту, „Нової української хвилі". Прозвучали гимни США і України.

З вітальним словом до учасників зібрання звернулася голова громадського комітету з відзначення 70-ліття УПА та вшанування пам'яті жінок-підпільниць Оксана Рощецька.

Були названі члени Клівлендського відділу Товариства вояків УПА, які відійшли у вічність. У їх пам'ять під мелодію повстанської пісні „Коли ми вмирали" Христина Скабик та Сергій Тука внесли на сцену „Вінок слави". Під звучання дзвонів присутні стоячи вшанували пам'ять полеглих героїв хвилиною мовчання. Артист Роман Бариляк виголость „Присягу вояка УПА".

Були названі герої УПА, які сьогодні живуть у громаді. Це Ярослава Брехун, Петро Дмитрик, Оксана Келлер, Михайло Мацьо, Володимир Музика, Микола-Богдан Рошецький, Орест Фаріон, Михайло Швед. І. Дячун та директор Національного музею „Тюрма на Лонцького" у Львові Руслан Забілий вручили героям Подячні грамоти, а Марія Краснянська – букети осінніх квітів.

Далі І. Дячун представив гостя з України – Р. Забілого. У своїй доповіді „УПА: вклад у здобуття Незалежности України" молодий історик розкрив феномен Армії нескорених і її ролю в боротьбі проти фашизму і більшовизму.

У святковому концерті взяли участь чоловічий квартет „Байда", солісти Зенон Чайковський, Юлія Крукстон, Мартуся Ткаленко-Якимів, декляматори Х. Скабик та С. Тука. Фортепіянний супровід здійснював Нен Янг. Завершився концерт гимном „Боже, Великий, Єдиний" у виконанні Ю. Крукстон. Наприкінці о. Богдан з катедри св. Йосафата прочитав молитву і благословив святкову трапезу.

Вели програму Віра Іваницька та С. Тука. Режисером була В. Іваницька, а звукорежисером – Зенон Чайковський.

Нагороджені ветерани Української Повстанської Армії.

Визначено переможців конкурсу студентських робіт

КИЇВ. – До 70-ої річниці створення Української Повстанської Армії з метою сприяння розвитку наукових досліджень історії України XX ст. було проведено відкритий конкурс студентських наукових робіт „Український визвольний рух 1920-1950-их років". Конкурс організував Центр досліджень визвольного руху (Львів) та Інститут суспільних досліджень (Дніпропетровськ) спільно з Національним музеєм-меморіялом „Тюрма на Лонцького" (Львів) та Центром історії державотворення в XX ст. Києво-Могилянської академії. Загалом на конкурс надійшло 18 робіт з восьми міст України.

20 жовтня в Науковій бібліотеці ім. Тетяни та Омеляна Антоновичів академії відбувся науковий семінар для учасників та нагородження п'ятьох переможців. З доповідями виступили Іван Патриляк, Володимир В'ятрович, Володимир Панченко.

Переможці отримали грошові нагороди по 1,000 грн. та комплекти наукових видань.

Переможцями конкурсу стали Аліна Коваль і Володимир Солов'ян з Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, Олександра Скорих, Роман Тютенко і Петро Шендюх з Львівського національного університету ім. Івана Франка.

Прес-центр Центру досліджень визвольного руху

АМЕРИКА І СВІТ

Криза в еврозоні триватиме

БЕРЛІН. — Еврозоні буде потрібно ще як мінімум п'ять років на подолання руйнівної боргової кризи і її наслідків, вважає Канцлер Німеччини Анґела Меркель. Незважаючи на те, що Европа йде правильним шляхом у тому, що стосується боротьби з кризою, „ті, хто вважає, що все можна виправити за один-два роки, помиляються", цитує газета „The Telegraph" виступ А. Меркель на реґіональному з'їзді Християнсько-демократичного союзу Німеччини. „Нам потрібен більш тривалий термін – п'ять років і більше... Нам необхідна твердість, якщо ми хочемо переконати світ у тому, що в Европу варто інвестувати", – впевнена глава німецького уряду. На думку експертів, під „твердістю" А. Меркель мала на увазі більш жорстке ставлення до найбільш проблемних країн Европи, включаючи Грецію. Низка аналітиків прогнозує, що в найближчому майбутньому кілька країн, і насамперед Греція, можуть залишити еврозону. Нині учасниками еврозони є 17 з 27 держав Евросоюзу. 4 вересня міжнародне рейтинґове аґентство „Moody's" знизило прогнозу кредитного рейтинґу Европейського союзу з стабільної на „неґативну". Неґативна прогноза, на думку аналітиків аґентства, обумовлена тим, що раніше подібним чином були оцінені перспективи найбільших економік Евросоюзу – Німеччини, Великобританії, Франції й Голяндії. *(„День")*

Члени „G20" засідали у Мехіко

МЕКСИКО СИТІ, Мехіко. — Зустріч міністрів фінансів і голів Центробанків „Великої двадцятки" (G20), яка відбулася 4 і 5 листопада в столиці Мехіко, була присвячена питанням погіршення економічної ситуації в країнах Европи і вірогідній рецесії економіки США. Про це 5 листопада повідомила еспанська газета „El Mundo". „Міністри фінансів і голови Центробанків „G20" зустрілися для обговорення питань економічної кризи, яку переживають країни Европи. Крім того, представники найбільших економік світу обговорили фінансові проблеми США. Найбільше експерти стурбовані виникненням податкової прірви в країні", – говориться в повідомленні. Учасники форуму обговорили ситуацію з тривалою борговою кризою в Еспанії і Греції, а також щоб США, принаймні, частково вирішили проблему бюджетного дефіциту і кольосального зовнішнього боргу. На думку експертів, обов'язкові заходи щодо підвищення податків та зменшення 600 млрд. дол. бюджетних витрат, які у випадку схвалення Конґресом наберуть чинности з 1 січня 2013 року, можуть призвести до рецесії однієї з найбільших економік світу і, як наслідок, неґативно позначитися на всій світовій економіці. Однак ця проблема дисбалянсу так і залишилася невирішеною в ході цієї зустрічі через відсутність на ній Секретаря Департаменту фінансів США Тімоті Ґайтнера з уваги на вибори американського президента. Зустріч стала завершальним форумом, який організовувало Мехіко як голова „двадцятки". Мексиканські представники офіційно оголосили про передання своїх повноважень Росії, яка з 30 листопада очолить „G20" на річний термін. *(„Укрінформ")*

Помер Патріярх Болгарії Максим

СОФІЯ, Болгарія. — 6 листопада засоби масової інформації повідомили, що Патріярх Максим, якій правив Болгарською Православною Церквою понад 40 років, помер. Йому було 98 років. У заяві Священого синоду зазначають, що він помер від серцевого нападу у лікарні в Софії, де він перебував останній місяць. Невдовзі 13 членів синоду зустрінуться, аби обговорити подробиці поховальної церемонії та визначити тимчасового провідника Церкви, поки впродовж наступних чотирьох місяців не скличуть Церковну раду, на якій оберуть наступника Патріярха Максима. Православне християнство є домінуючою релігією в Болгарії, його сповідують понад 80 відс. з-поміж 7.4 млн. жителів країни. *(Бі-Бі-Сі)*

Чим запахне цей „пакет“?

Повідомляючи про „робочу“ візиту Президента Віктора Януковича до Москви 22 жовтня, ми погоджувалися з цим висновком незалежних коментаторів – що В. Янукович їхав по кремлівську ласку перед виборами до Верховної Ради (див. „Свободу“ з 26 жовтня, ч. 43). Але то ще нічого, тобто – нічого нового.

Нове і небезпечне може тягнути за собою його наступна поїздка до Володимира Путіна, запланована, як повідомив сам В. Янукович, на листопад. Річ у тому, що у відповідь демократичному світові, де все чіткіше обговорюється доцільність міжнародного ізолювання олігархічного режиму в Україні, В. Янукович навмисне підкреслено хилиться в російський бік.

В. Путін за підсумками жовтневої зустрічі заявив про деякий проґрес у досягненні своєї мети – інтеґрації української економіки з російською, але не сказав ні слова про зниження для України ціни на російський природний газ, на що сподівався В. Янукович. Видання „The Christian Science Monitor“ пише:

„Ця зустріч ілюструє, що Україна поступово зближується з Росією, в той час, як інші альтернативи вичерпуються. Українська економіка серйозно постраждала в останні роки, частково через посилення кризи в Евросоюзі, почасти через критичні ціни на російський природний газ для своєї вкрай неефективної промисловости та житлового фонду. Під час тих майже безплідних жовтневих переговорів з В. Путіним В. Янукович, всупереч доленосним інтересам незалежної Української держави, розхвалював майбутню „тісну співпрацю з Митним союзом“ і згідливо кивав головою на імперський рудимент В. Путіна про „міцні узи дружби між двома народами“.

Так ось, швидше за все, в наступних переговорах ці „узи“, від яких ще не скоро зійдуть синці на руках України, можуть дістати небажану для українства перспективу. І знову – без обговорення в українському суспільстві. Недаремно В. Янукович запевнив, що всі проблемні питання в українсько-російських взаєминах, зокрема газова проблема, будуть розв'язані в „пакеті угод“. Іншими словами, В. Янукович спробує затягнути Україну до Митного союзу тихцем, без зайвого розголошування, в пакеті з низкою інших угод, які напевно будуть голосно розхвалюватися, аби відволікти увагу суспільства від дуже небезпечного антиукраїнського вчинку.

Зрештою, що це не тільки наші здогади і припущення, видно з інтерв'ю українського віце-прем'єра з економічного розвитку Сергія Тігіпка для російського інтернет-видання „Lenta.ru“: „Я не вірю, що перегляд газових угод можливий без вступу України до Митного союзу“.

Отут В. Янукович і мав би запитати В. Путіна: а де ж ті „міцні узи дружби“, коли Туреччина, наприклад, платить Росії за газ втричі менше, ніж Україна, а західньоевропейські країни – в півтора рази менше?

С. Тігіпко зважився на таку відвертість, бо він ще молодий і не хоче передчасно заплямувати своє політичне обличчя. Тим цінніший цей його антипрезидентський висновок: „Угода „ціна на газ – Митний союз“ не може бути укладена одним Януковичем. Це вимагає дуже серйозної розмови на рівні всієї країни, і я б не радив жодному з політиків вирішувати дану проблему без всеукраїнського референдуму“.

Чи здатний В. Янукович до серйозної розмови на рівні всієї країни – це риторичне запитання.

СВОБОДА
Пам'ятаймо про Україну!
Газета заснована у 1893 році
Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800
Fax (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com
Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $65.00 на рік, $40.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $55.00 на рік, $35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3041 **E-mail**: admin@svoboda-news.com
Оголошення	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Марійка Пенджола	☎ (973) 292-9800 x 3042 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

ІСТОРІЯ

Річницю „Листопадового зриву“ відзначили у Львові

Марта Осадца

ЛЬВІВ. – 1 листопада відзначили 94-ту річницю створення Західно-Української Народної Республіки (ЗУНР) – „Листопадового зриву“.

О 7-ій годині ранку львівські пластуни підняли державний прапор над ратушею та виклали перед нею цифру „94“ як нагадування про річницю створення ЗУНР. На урочистій стійці нагородили залізними хрестами родичів Українських Січових Стрільців.

Пам'ять героїв вшанували тематичною тереновою грою в центрі міста. Від площі Ринок до залізничного двірця місцями „Листопадового зриву“ пробігли пластуни у грі „Квест“.

Представники влади та громадськости поклали квіти до Меморіялу воїнам Української Галицької Армії (УГА) та до могили Президента Національної ради ЗУНР Євгена Петрушевича на Личаківському кладовищі. Потім відбулося покладання квітів до Меморіялу Українським Січовим Стрільцям і до могили Ольги Басараб на Янівському кладовищі.

На Личаківському цвинтарі, за участи духовенства Української Греко-Католицької Церкви відбулася спільна молитва українсько-польського примирення. Молебень і Панахиду українською та польською мовами відправили на місці, де поховані українські та польські воїни – учасники боїв 1918-1919 років на терені Західньої України – на могилі вояків УГА та на „Цвинтарі Орлят“.

Спільна молитва, за словами організаторів, це готовність обох сторін до взаємного прощення, міжнаціонального примирення і готовности будувати спільну, нерозділену Европу.

Такий захід відбувається щороку – поляки та українці вшановують пам'ять своїх героїв.

Зранку біля Львівської міської ради постала почесна варта в одностроях бійців УГА. Таким чином товариство пошуку жертв війни „Пам'ять“ відзначило річницю проголошення ЗУНР. До вечора стрільці несли варту перед ратушею: роздавали городянам і гостям пам'ятні листівки, спілкувалися з людьми, фотографувалися з бажаючими.

Почесна варта біля Львівської міської ради. (Фото: Марта Осадца)

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Прокинься, моя Україно !

З перших днів відновлення держаности України не всі українці прийшли до тями від зміни ситуації. Прийнявши свободу за вседозволеність, багато з них кинулися руйнувати свої ж заводи і фабрики, колективні господарства... Тягнули все. Демонтували виробниче обладнання, забирали інструменти, електроприлади, трактори й автомашини, інший інвентар, виносили меблі, знімали двері, виривали віконні рами, огрівачі – все, що бачили очі. Везли та несли додому, на своє подвір’я. І не було кому їх зупинити…

Хитріші вдалися до приватизації ще не розграбованого майна, обдурюючи решту папірцями-вавчерами. Нині вони мільйонери. А ми питаємо один одного: звідки вони набрали грошей, що так швидко розбагатіли?

Багато людей ще пам’ятають, яким було національно-патріотичне піднесення в 1990-ті роки! Віча, море синьо-жовтих знамен, випуск листівок, газет, журналів, палкі промови! До Верховної Ради й місцевих органів влади обирали тоді найкращих своїх провідників. Та, зайнявши керівні пости, ватажки чомусь охололи й зів’яли, вирішивши, очевидно, що в Україні вже для всіх настало прекрасне життя. Потрібна довготривала щоденна копітка праця з роз’яснення, відродження й виховання національного духу, національної свідомости… Потрібна боротьба проти суспільної збайдужілости, пристосуванства, низькопоклонства перед знахабнілими чужинцями-зайдами.

Українська інтеліґенція, професори-академіки, письменники, Товариство „Просвіта“ відійшли від державотворчости. Чи не розуміють, що та трясовина, в якій опинилася нині Україна, проковтне і державу, і людей, і їх самих?

Ініціятиву знову перехопили людці з минулого: секретарі комітетів Комуністичної партії, їхні синки-колишні комсомольці, колишні каґебісти, прокурори, судді, слідчі, багато з яких не є українцями, а зайдами-пришельцями, навіть іншої віри, іншої культури чи пак безкультур’я. Обдираючи, грабуючи й обкрадаючи наші багатства, кожного з нас, вони накопичують для себе й для своїх нащадків та родичів мільярдні капітали в закордонних банках. І нема кому їх зупинити, схопити за руки й сказати: „Годі!“.

Відновлено злочинну комуністичну партію з її додатками: соціялістами, реґіоналами, литвинівцями тощо. А скільки ще леґально й нелеґально діє в Україні російських шовіністичних партій, їхніх козацьких об’єднань. Вони муштруються, готуються до якоїсь дії...

Наші ж славні козаченьки, як не п’ють, то гуляють, а чи на театральних сценах дерев’яними шабельками вимахують, у червоних шараварах гопака шкварять, одягнуті в міліцейську уніформу (хтось же придумав таке!), фестивалі козацькі пісні на майданах проводять. Це добре! Лише не видно їхньої активної політичної дії, котра була б до лиця українському козацтву. Воно завше ставало в обороні народу й така оборона потрібна Україні в нинішній час!

Оксентій Каменюк,
Тернопіль

Державна мова – прапор держави

14-15 жовтня в Запоріжжі відбулась Всеукраїнська науково-практична та громадсько-політична конференція „Суспільство і мова: соціокультурні виміри“. На виконання її рішення організатори конференції – Запорізька обласна організація „Просвіта“ та Науково-освітній центр „Січова академія“ звернулися до всіх громадян України з закликом вивчати, плекати мови своїх рідних народів.

Взаєморозуміння між представниками різних народів – чи постійних мешканців України чи тимчасових – забезпечує єдина державна мова української держави. В цьому єдність політичної нації, яку складають громадяни нашої країни, нашої спільної Батьківщини.

Провідниками в цьому повинні бути етнічні українці. Українцям не треба домагатись від росіян, білорусів чи представників інших етносів говорити українською мовою, якщо мова співрозмовника їм зрозуміла. Українцям треба самим розмовляти своєю рідною мовою, незалежно від мови навколо них. Це відповідає принципам взаємоповаги. І тільки так представники інших етносів навчаться української – державної мови української держави. Тільки так українська держава буде утверджена. В цьому патріотична місія українця.

Ми закликаємо українців уяснити історичний факт зміни державности на території України: вона перестала бути російською територією з відповідною державною мовою. Вона стала українською країною з українською державною мовою.

Говоріть рідною мовою – мовою свого народу. Не вмієте – учіться. Учіть інших.

Державна мова – духовний прапор держави. Єдність нації – в єдності спілкування національною мовою. Україна говорить українською мовою. Ми – українці!

Олег Ткаченко,
Запоріжжя

Українській дитині – рідну книжку

Перебуваючи на лікуванні в одному з миргородських санаторіїв Герой України, довголітній політичний в’язень комуністичного режиму Левко Лук’яненко звернув увагу на те, що в газетних і книжкових кіосках міста пропонують переважно російськомовні видання. Саме тоді він написав протести до Верховної Ради і владних структур стосовно дискримінації проти української книжки й мови у Миргороді.

З того часу становище рідної книжки не покращилось. На Миргородщині політиці, спрямованій проти українства, протистоїть видавничий проєкт молодіжної організації – „Українській дитині – рідну книжку“. Ми вже видали і подарували дітям серію казок , абеток, пісенників, поетичних збірок, історичних розвідок, просвітницьких брошур, листівок, зокрема „Відродимо славу України“, „Нищать українську націю. Боронімося!“, „Тридцять третя сльоза України“.

У даний час прагнемо видати для найменших дітей „Федин букварик“, але не маємо грошей. Ціна видання букваря невисока – 2,000 дол.

У вересні проведено серію акцій, спрямованих на підтримку проєкту „Українській дитині – рідну книжку“. Моя електронна адреса: sag52@ukr.net.

Анатолій Сазанський,
Миргород, Полтавська область

На світлині: школярі Миргороду з книжками, виданими завдяки проєктові „Українській дитині – рідну книжку“.

Важко протистояти монополіям

42 роки тому в Арґентині я побачив дві довгі вулиці, у яких було в крамницях усе, чого душа запрагне – золото, срібло, діяманти… . Аж в голові крутилося.

Почав розпитувати, чи є тут хто з слов’ян. Дале мені адресу купця Капарника. Поїхав я до нього.

Він мав лише дві шафки. Купив у нього три останні годинники і запитав, чому в нього немає жодного товару, коли довкола такі багаті крамниці? Він мені сказав: „Ось довгий список товарів, які я замовив, а мені продали лише п’ять відс. від замовленого і попередили, щоб більше не замовляв“. Тоді я збагнув, що монополізація світової енономіки йде на шкоду середній клясі підприємців, робить їх жебраками.

Михайло Феш,
Тусон, Арізона

Завдяки допомозі заокеанських друзів

Ми знову отримали три пачки подарунків від 91-го Відділу Союзу Українок Америки з Бетлегему, Пенсильванія. Вони щороку радують дітей одягом, взуттям, іграшками. Наші пацієнти так звикли до цього, що при зустрічі на вулиці запитують, чи немає посилок з Америки, тому що бракує сезонного взуття чи одягу. Люди звикають до доброго, а така допомога є неоціненною в сучасній Україні.

Завдяки допомозі заокеанських друзів ми працюємо з надхненням і моральним задоволенням. Такі приємні зміни сталися відтоді, як нашим шпиталиком заопікувалася Асоціяція оборони люських прав в Україні (президент Божена Ольшанівська), яка продовжує збирати гроші для клініки – дитячого денного стаціонару у Львові.

д-р Леся Гладун,
Львів

Пожертви для допомоги клініці можна надсилати з позначкою „AHRU Lviv“ на адресу: AHRU, 43 Midland Place, Newark, NJ 07106. Пожертви звільнені від податку (tax-exempt No. 22-2318966).

Владика Даниїл відвідав парафію в Ореґоні

ПОРТЛАНД, Ореґон. – 30 вересня Єпископ Української Православної Церкви в США Даниїл відвідав парафію св. Івана Хрестителя в Портланді.

Владику на вході до церкви привітав з хлібом і сіллю парафіянин Іван Станько. В церкві гостя вітали о. Іван Петрущак і новий настоятель о. Володимир.

Владика в переповненій церкві відслужив Літургію, яку супроводжував спів церковного хору.

Після Літургії всі присутні зустрілися у церковній залі на святковому обіді.

Богдан Ліський

Владика Даниїл в церкві св. Івана Хрестителя. (Фото: Богдан Ліський)

Родинна прогулянка була вдалою

Таня Прятка

ЕЛЕНВІЛ, Ню-Йорк. – 6-7 жовтня відбулася друга підряд осіння родинна прогулянка на оселі Спілки Української Молоді (СУМ). Хоча заповідали холодну, дощову погоду на вихідні дні, понад 23 члени молодшого юнацтва зібралися на цікаві та різноманітні гутірки, теренову гру, заняття та забави. Осінню прогулянку організував 54-ий Відділ юнацтва СУМ „Херсонес“ з Стемфорду, Конектикат.

Прогулянка почалася апелем, після якого діти прослухали цікаву гутірку про першу медичну допомогу і практично випробували один на другому її різні способи. Опісля діти слухали розповіді про козаччину, утворення Запорізької Січі та свято Покрови.

Після обіду діти пішли на гутірку з орієнтування на мапі та вживання компасу. Це була перевірка занять з минулого року, але усе ж цікава та придатна. Відразу після цього вони мали нагоду використати свої нові навички в тереновій грі на оселі разом з батьками.

У передвечір’ї юначки вчилися плетення ґерданів. Всім дівчатам дуже сподобалась ця гутірка, і вони взяли додому сплетені ними браслетки на приємний спомин. У той же час юнаки грали у копаного м’яча.

Увечорі завдяки Андрієві Солонинці з Стемфорду, який організував музику на родинну забаву під зірками, полонина зашуміла українськими мелодіями, почалися танці.

У неділю всі спільно молились в Українській католицькій церкві Пресвятої Трійці в Кергонксоні. Після повернення учасники прослухали ще одну захоплюючу бесіду на тему хрещення Руси-України. Потім склали свої шатра та знаряддя та поїхали додому.

Організатори подякували адміністрації оселі, всім родичам, юнацтву і викладачам, без яких ця прогулянка не сталася б. Викладачами були Северин Гуменний та Богданна Пужик з Стемфорду, о. І. Кащак, Юрій та Ігор Стецьки з Ню-Йорку, Ігор Мірчук з Філядельфії.

Юначки вчаться правильно подавати першу допомогу.

Лука Прятка розбудив табір своєю сурмою. (Фото: Юрій Прятка)

Спільна молитва в Чикаґо

о. Олег Сацюк

ЧИКАҐО. – 16 вересня в Катедрі св. Апостола Андрія Первозваного Української Православної Церкви (УПЦ) Київського патріярхату за старанням Фундації Українського геноциду - США українська спільнота міста вшанувала пам’ять жертв Великого Голодомору 1932-1933 років в Україні.

Духовенство і вірні УПЦ та Української Католицької Церкви молилися за невинних немовлят, дітей, батьків, матерів, братів, та сестер – жертв штучного голоду чукраїнського населення. Панахиду очолив Архиєпископ Олександер в сослуженні духовенства з усіх парафій Чикаґо.

Вперше за багато років настоятелі парафій УПЦ в США отримали благословіння від своїх ієрархів спільно служити з духовенством УПЦ Київського патріярхату, які досі поминали пам’ять жертв Голодомору спільно з духовенством УКЦ.

В штаті Луїзіяна освячено нафтові свердловини

о. Богдан Згоба

КАПЛАН, Луїзіяна. – З благословення Патріярха Київського і всієї Руси-України Філарета, правлячого архиєрея патріяршими парафіями в США і Канаді Української Православної Церкви Київського патріярхату, на запрошення президента нафто-газовових компаній „Skyline Energy Development LLC“ та „Cenco Energy Development LLC“ Андрія Авраменка, було здійснено освячення трьох нафтових свердловин. Обряд звершив настоятель храму св. Миколая в Купер-Сити, Фльорида, митрофорний протоєрей Богдан Згоба.

А. Авраменко став власником двох компаній і увійшов у міліярдну монополію нафтогазового підприємництва США.

Народився А. Авраменко у Казахстані, куди його родина була заслана за релігійні переконання, в багатодітній християнській родині Олександра та Ольги Авраменків. Коли йому виповнилося два роки, родина повернулася в Україну і оселилися в селі Біленьке Запорізької области. В 1990-их роках батьки, взявши 11 своїх дітей, переїхали до США. А. Авраменко відкрив автоперевізну компанію. Згодом працював у нафтових компаніях в Тексасі. Сьогодні він – успішний підприємець. Йому допомагає дружина Наталія, уродженка Мінська, Білорусь. Разом виховують дочок Естер, Діяну і Рейчел, очікують народження сина.

Після освячення та обіду А. Авраменко запросив на нараду віце-президента компаній Павла Савенка, нафтовиків та інвесторів. Вони обговорювали перспективи на майбутнє, зокрема про приготування приїзду Патріярха Філарета у листопаді до Тексасу та Луїзіяні для освячення нових свердловин.

На завершення від імені Олексія та Галини Воскобійників, голови управи нашого храму, вручено А. Авраменкові та П. Савенку публіцистичні спогади „Повість моїх літ“ О. Воскобійника та парафіяльний ілюстрований календар (автор Г. Воскобійник).

Учасники освячення нафтових свердловин в Луїзіяні (зліва): Андрій Авраменко, о. Богдан Згоба, Павло Савенок.

Відзначили довголітніх діячів

Анна Завадівська

ПАРМА, Огайо. – 23 вересня Округжна управа Союзу Українок Америки (СУА) в Огайо влаштувала полуденок-імпрезу „Згадаймо минуле", на яку прибуло понад 150 осіб. Імпрезу відкрила голова Округи Дарія Федорів і передала дальше ведення програми Лідії Вирсті, яка попросила пароха церкви св. Андрія в Пармі о. Ігора Касіяна благословити їжу.

Після полуденку Д. Федорів розповіла про історію СУА. Далі було відзначено двох довголітніх громадських діячів Клівленду та околиць. Перше відзначення вручено Іванці Шкарупі, яка очолювала Окружну управу СУА понад 20 років.

Друге відзначення вручено колишньому голові Українських Злучених Організацій у Великому Клівленді Василеві Ліщинецькому, який також понад 20 років трудився для цієї престижної організації, і співпрацював з СУА.

У мистецькій частині імпрези виступив скрипаль Богдан Субчак, випускник Київської консерваторії, а тепер професор Мавнт Юніон Коледжу та учасник кількох симфонічних оркестр. Він виконав декілька композицій під акомпаніямент піяністки Кеті Райгенберґер також з цього коледжу. Вірш „Жінкам" Зої Когут продеклямувала мисткиня слова Ірена Барнич-Дубас.

Веселу частину програми виконали Оксана Баслядинська і Оленка Хміляк.

Учасники полуденку в Пармі, Огайо, на якому були відзначені Іванка Шкарупа (сидить четверта зліва) та Василь Ліщинецький (в центрі).

Свято першого причастя

Ярослав Ликтей

ҐАРНЕР, Північна Кароліна. – Українці, народжені в США, та еміґранти „третьої", а найбільше „четвертої хвилі" згуртувались при Українській католицькій Церкві свв. Володимира й Ольги. В неділю з усіх усюдів приїжджають вони на Літургію.

Парохом є о. Матей Шродер, який народився і зріс в місті Мінеаполісі, Мінесота. Він має шведське походження, але полюбив український греко-католицький обряд, вивчив українську мову і посвятився Українській Греко-Католицький Церкві. Дяком церкви та провідником хору є д-р Роман Слиж.

Особливим святом парафії були 7 жовтня перша сповідь і причастя парафіяльних діточок. Задовго до свята Сашу Колькуцьку, дочку Ілії та Лоралі, Матвія Ликтея, сина д-ра Михайла та Віри, Павла Балана, сина Івана та Галини о. М. Шродер приготовляв до першої сповіді, а деяких – до першого причастя.

7 жовтня члени родин та приятелі з'їжджались з околиці, Ню-Йорку, Фльориди й інших штатів до невеличкої церкви. О 10-ій год. ранку почалась Літургія. Хор співав, а парафіяни допомагали. Діти та присутні уважно слухали Божого слова.

Коли настав час причастя, діти побожно підходили до о. Матея, а за ними – їхні батьки, дідусі, бабуні, члени родини, гості та парафіяни. Хор гарно співав церковні пісні, а діти з батьками промовляли молитви.

Після закінчення о. М. Шродер привітав дітей з цим великим святом і запросив всіх до парафіяльної залі на каву.

Під час першої сповіді і причастя (зліва): Саша Колькуцька, Матвій Ликтей і Павло Балан. (Фото: Ярослав Ликтей)

Перший празник парафії

Василь Романчук

ПАРМА, Огайо. – Цьогорічний празник Української греко-католицької церкви Покрова Пресвятої Богородиці був особливо піднесеним і врочистим. Новозбудований храм, освячений у день Зіслання св. Духа, гостинно відчинив двері перед громадою для спільної молитви до Матері Божої, під Покровом якої ось уже 39 літ живе парафія.

Патріярх Йосиф Сліпий ще у травні 1973 року сказав: „Будуйте парафіяльний осередок, творіть при ньому бібліотеку, музей, плекайте і розвивайте в ньому мистецтво, щоб кожен, хто ввійде до нього, міг збагнути вартості нашої культури, нашої історії".

Будова культурно-громадського центру і каплиці, а потім зведення величного храму стали конкретною відповіддю на побажання великого Патріярха. Вдячні нащадки звели при вході до церкви величну стелу з барельєфом Й. Сліпого.

Впродовж майже 40-літньої історії парафія зберегла чистоту українського обряду, українську мову, була духовною пристанню для української еміґрації в Огайо.

Величною духовною піснею у виконанні парафіяльного хору під орудою Ольги Чепак розпочалася Літургія. У проповіді парох о. Михайло Дроздовський вміло пов'язав почитання Пресвятої Богородиці з головними віхами української історії, наголосив, що парафія не випадково є під Покровом Пресвятої Богородиці, яка є прибічницею і рятівником українського народу. Членам Марійської дружини парох вручив пам'ятні медалики, а парафіяльному урядові – іконки.

Святкування продовжувалося в імпрезовій залі. Культосвітній референт Ольга Мігелич привітала громаду з празником. Виступив дитячий парафіяльний хор, яким ось уже чималий період опікується О. Чепак. Понад 80 дітей різного віку у чудових українських строях співали українські пісні.

На завершення парох подякував учасникам дитячого хору, а також усім, хто спричинився до організації празника, прочитав молитву до Матері Божої і благословив трапезу.

Старша і середня групи дитячого парафіяльного хору.

Хор „Дніпро" вшанував Миколу Лисенка

Люба Федущак

ЕДМОНТОН, Альберта. – „Скарби Лисенка" – дуже відповідний вибір на перший концерт хору „Дніпро" з новим диріґентом Іриною Шмігельською, бо цього року припадає 170-річчя з дня народження Миколи Лисенка і 100-річчя від його смерти. Концерт відбувся увечорі 6 жовтня у Першій пресвітеріянській церкві в Едмонтоні.

Як відомо, М. Лисенко творив в різних музичних жанрах. Вони були перераховані золотим пером на афіші й на обкладинці програмки (праця Ксені Мариняк). Під час концерту виконавці успішно чергували жанри: повний хор, солісти, квартети, малі ансамблі, сценки з опер. Фортепіяновий супровід Ірини Тарнавської прекрасно зливався зі співом, а ведучий Роман Британ цікаво розповів, двома мовами, про життя і творчість М. Лисенка.

Почався концерт духовною музикою – молитвою „Боже Великий, Єдиний " (1885 рік, слова Олександра Кониського). Хоч церковних творів М. Лисенка нема багато, їх співають до нині.

Далі звучала історична пісня для мішаного хору „Ясне сонце в небі сяє" (1883 рік, з „Слова о полку Ігоревім", переклад Михайла Максимовича).

У своїй музичній творчості М. Лисенко багато переймав з народної пісенности. Багато пісень, мелодій сам зібрав і опрацював. Глибоко розумів стиль та естетичні особливості української народної пісні і залишив нам понад 500 оброблених ним народних пісень з фортепіяном чи без.

Дві пісні – „Зелений барвіночку" й „Пливе човен" жартівливо виконала „Дніпрова Хвиля": Сузанна Романюк, Оксана Тарнавська, Наталя Онищук, Дарця Васараб-Роланд, К. Мариняк. Пісню „Верховино, світку ти наш" заспівав жіночий хор під диріґентурою Мирослави Загарії.

Другою дуже важливою ділянкою творчости М. Лисенка було музичне опрацювання Шевченкового „Кобзаря". Композитор надзвичайно тонко відчував дух цієї безсмертної поезії і з усіх українських композиторів написав найбільше музики на слова Тараса Шевченка – понад 80. Незважаючи на Валуєвський указ 1876 року, яким було заборонене усе друкування українською мовою, М. Лисенко далі збуджував національну свідомість народу музикою і хорами, за що царська влада його безнастанно переслідувала. Можна стверджувати, що в музиці М. Лисенко був тим, чим Т. Шевченко був у поетичному слові!

Згодом М. Лисенко почав працювати над творами великої форми – кантатами. У цьому жанрі він знайшов відповідну форму для оспівування яскравих образів Т. Шевченка. І в цьому концерті публіка почула одну з найкращих композицій М. Лисенка – кантату „Радуйся, ниво неполитая" (1883 рік, за віршем Т. Шевченка „Ісая, глава 35"). П'ять частин кантати відповідають розділам поеми. Перший, „Радуйся, ниво неполитая", деклямував Степан Мельниченко, другу частину, „І процвітеш, позеленієш", виконав квартет: Лілея Волянська, Н. Онищук, Роман Коновалець, Богдан Криницький, третю, „І спочинуть невольничі, утомлені руки" – сопрано-сольо Л. Волянська і жіночий хор, четверту, „Тоді як, Господи, святая на землю правда прилетить" – деклямував С. Мельниченко, п'яту, „Оживуть степи, озера", тобто урочистий фінал, виконав мішаний хор.

Заслуги М. Лисенка в ділянці хорової музики величезні. Він перший на Україні організував національні професійні капелі і концертував з ними по країні. Навчив, як треба творити і виконувати пісню до слів Т. Шевченка і різних інших поетів. Хорову пісню „Сон" (слова Осипа Маковея) виконали Н. Онищук, Д. Васараб-Роланд, К. Мариняк, Р. Коновалець, Іван Гук, Тарас Кічма, Еміліян Ґрох. Тоді увесь хор заспівав „Широкая, высокая калино моя" (слова Т. Шевченка з поеми „В казематі").

М. Лисенко є також першим українським композитором, що написав твори для струнних і духових дерев'яних інструментів з фортепіяном і без. Всі інші його інструментальні твори – для фортепіяно сольо, і це не повинно дивувати, адже М. Лисенко сам був талановитим піяністом. Але через дуже тяжкі політичні умови змушений був обмежити свою творчість до вокальної музики.

(Закінчення на стор. 12)

Хор „Дніпро" співає в Едмонтоні.

Вечір „Шляхами кобзарів“ відбувся в Клівленді

На виставці кобз і бандур в Українському музеї-архіві.

Василь Романчук

КЛІВЛЕНД. – Тематичний вечір „Шляхами кобзарів“ відбувся 5 жовтня в Українському музеї-архіві. Такі тематичні лекції-імпрези в цьому центрі українства в США, яким опікується нині великий ентузіяст Андрій Фединський, стали популярними не лише серед українських еміґрантів різних поколінь, а й серед представників інших етнічних громад, що оселилися в околицях Великого Клівленду.

Вечір підготував і провів знавець історії кобзарства, відомий бандурист і дириґент д-р Олег Махлай. Гостею була шанувальниця українства, щедрий меценат і жертводавець музею Конґресвумен Марсі Каптур. Завдяки її допомозі музей побудував нове приміщення, де розмістилися виставкова заля і архів.

Родинні корені М. Каптур походять з Поділля. Вона часто навідується в Україну і на свою батьківщину, всіляко підтримує і допомагає сільській громаді у розв’язанні проблем. Вона активно відстоює в Конґресі США українські інтереси,

(Закінчення на стор. 14)

Програма в Чикаґо присвячена Ліні Костенко

Віра Боднарук

ЧИКАҐО. – Творчості поетеси Ліни Костенко була присвячена програма 21 жовтня в Українському Інституті Модерного Мистецтва (УІММ), яка зібрала повну авдиторію любителів українського слова не тільки з української околиці, але й з віддалених передмість Чикаґо.

За сценарієм Наталі Марчак спершу було висвітлено відеофільм, який ввів присутніх у сучасний світ української людини. Прозвучали слова Л. Костенко: „Все називається Україною, тільки мова чужа у власному домі“. Сценарій базувався на її романі прозою „Записки українського самошедшого“, на історичному романі „Берестечко“ та збірках поезій „Річка Геракліта“ та „Вибране“.

Голова Літературного комітету Інституту Віра Боднарук розповіла про нелегкий творчий шлях Л. Костенко. Віршем „Доля“ Мар’яна Євстратенко розпочала мистецьку розповідь-життепис Л. Костенко.

Ведучі Н. Марчак і Ростислав Гриньків разом з голосом за сце-

(Закінчення на стор. 12)

Виконавці програми (зліва): Микита Сафроненко, Наталія Марчак, Ростислав Гриньків, Мар’яна Євстратенко, Ігор Худик, Віра Боднарук, Ліда Кізима, Остап Бусько, Віра Лесик, Володимир Гриньків. (Фото: Галина Угрина)

Хор „Дніпро“...

(Закінчення зі стор. 10)

Гості струнного квартету, під керівництвом Анни Козак, члени симфонічної оркестри Едмонтону під час концерту заграли „Тріо для двох скрипок“ (три частини) – Анна Козак, Еріх Бухман, Мартіна Смажаль, і „Квартет для двох скрипок, альта і віолончелі (I частина) – А. Козак, Е. Бухман, М. Смажаль, Джулі Амундзен.

М. Лисенко є творцем української національної опери у різних жанрах. Найвище досягнення в історичному жанрі – опера „Тарас Бульба“ (1880-1890 роки, лібретто Миколи Садовського). Мотиви й інтонації дум та історичних пісень передають характер епохи визвольної боротьби українського народу проти польської шляхти. Пісні „Гей, літа орел“ та „За світ встали козаченьки“ заспівав Богдан Криницький. „Вальс Венери“ виконала М. Загарія.

У коміко-ліричній опері „Різдвяна ніч“ (1872-1877 року, лібретто Михайла Старицького за повістю Миколи Гоголя) змальовані фантастичні пригоди у різдвяну ніч на селі близько Полтави. У творі багато етнографічного матеріялу, зокрема М. Лисенко використав тут церковні співи для дяка. Квартет з четвертої дії виконали у строях, на різдвяно декорованій сцені: С. Романюк (Солоха), І. Ґук (Дяк), Е. Ґрох (Чуб), Б. Криницький (голова)

М. Лисенко перший увів в українську і світову музику дитячі опери. Ці три опери, усі на лібретто Дніпрової Чайки, розраховані майже в цілості на дитяче виконання. Треба зазначити, що ці дитячі опери донині залишаються майже єдиними в українській музиці.

Опера „Пан Коцький“ (1891 рік) вимагає старших дітей з добрим слухом. Цими старшими дітьми, що грали у строях ролі Зайця та інших звірів з другої дії були: Юлія Дитиняк (Заєць), Е. Ґрох (Ведмідь), Б. Криницький (Вовк), Роман Коновалець (Кабан).

Останньою точкою концерту був уривок з фантастичної дитячої опери „Зима й весна“ (1893 рік). До хорової пісні „Весна іде“ С. Романюк (як Весна) у вінку з кошиком квітів всюди садила квіти – до музики, що відтворювала звуки природи. А інструментальне тло дитячих опер – лише фортепіяно. Закінчився концерт фінальним хором, що співав бадьору пісню „А вже весна, а вже красна“.

Неможливо показати всю велич музики М. Лисенка за дві години. Але те, що публіка чула і бачила, приймала гарячими оплесками захоплення. І. Шмігельська підібрала справді перлини, щоби гідно представити характер музичної творчости великого українського композитора.

Програма була...

(Закінчення зі стор. 11)

ною (Ігор Худик) відтворювали слова і почуття поетеси, а декляматори виконували поезії „Казочка про трьох велетнів“ (Н. Марчак), „Цавет танем“ (Ліда Кізима), „Плем'я Тода“ (Віра Лесик), „Естафети“ (Володимир Гриньків), „Щоб так страждають за нього“ (Остап Бусько) та „Біль єдиної зброї“ (Н. Марчак).

На закінчення публіка побачила відеофільм „Не спи, моя рідна земля“ у виконанні гурту „Мандри“. Технічну частину імпрези підготував Микита Сафроненко з допомогою Владислава Марчака.

Співспонзори імпрези, членки 101-го Відділу ім. Ліни Костенко Союзу Українок Америки (голова Марія Шпитко) приготували печиво і каву, а Товариство української мови ім. Тараса Шевченка подбало, щоб можна було оглянути і придбати книжки Л. Костенко.

Успіхові імпрези сприяла допомога Лялі Кучми, Люби Маркевич, Богдана Боднарука.

Віктор Янукович...

(Закінчення зі стор. 1)

опозиція. Арсеній Яценюк називав ухвалення закону великою перемогою опозиції. Його підозрювали в змові з владою. Критики також висловлювали переконання, що саме на мажоритарних округах будуть здійснюватися головні фальсифікації.

Дожеребкувалися

Втім, навіть ухвалене реґіональною більшістю законодавство було порушено. Коли відбувалося жеребкування з призначення представників партій до виборчих комісій, то провели жеребкування одним махом для всіх комісій, хоча закон передбачає проводити його для кожної комісії окремо. Отож, пропорції для всіх комісій утворилися однакові. Туди пройшли представники марґінальних партій, які не мали жодних шансів пройти до парляменту. Формально вони були окремими партіями, але де факто представляли Партію Реґіонів.

Це яскраво продемонстрував скандал із Союзом анархістів України (САУ). САУ зробив заяву, яка свідчить про те, що списки членів виборчих комісій від членів цієї організації зфальшовано. Згідно з заявою, списки до ЦВК передав провідник партії Вадим Чорний. Він пояснив, що зробив це за вказівкою з Адміністрації Президента. Йому погрожували, що в іншому випадку партію закриють. Політвиконком партії виключив В. Чорного з партії, звернувся до всіх членів виборчих комісій від САУ з вимогою вийти з них, бо вони нелеґітимні. Втім, заклик політвиконкому анархісти у комісіях не почули. Адже насправді вони до цієї партії жодного відношення не мають. Вони представляли у комісіях Партію Реґіонів.

Демократією і не пахне

Український моніторинґовий проєкт „Майдан-моніторинґ: вибори 2012“ заявив, що порушення під час виборів мали системний характер.

Західні міжнародні місії спостерігачів в один голос визнали вибори недемократичними. Аналогічну позицію зайняли українські моніторинґові організації. Фінансований фондом „Відродження“ проєкт „Майдан-моніторинґ: вибори-2012“ поширив оцінку виборів, згідно з якою порушення на виборах мали системний характер.

Спільну заяву про висновки стосовно ходу виборів в Україні оприлюднили Бюро з демократичних інституцій та прав людини Організація з безпеки і співробітництва в Европі (ОБСЕ), Парляментська асамблея ОБСЕ, Парляментська асамблея Ради Европи, Европейський парлямент та Парляментська асамблея НАТО.

За їхніми висновками, вибори характеризувалися браком рівних умов для учасників внаслідок зловживання адміністративним ресурсом, недостатньою прозорістю фінансування виборчої кампанії та партій, а також браком збалянсованого висвітлення у засобах масової інформації. Стурбованість згортанням демократії в країні висловили інші чужоземні інституції.

Лише спостерігачі від виконавчого комітету Співдружности Незалежних Держав вважають, що вибори до Верховної Ради відповідають українському законодавству. „Місія спостерігачів від СНД оцінює вибори як такі, що відповідають українському законодавству, у цілому порушення мали технічний, а не систематичний характер і не зможуть вплинути на результати виборів“, – сказав голова місії Володимир Гаркун.

Як все було

Під час виборчої кампанії дискутувався не стільки зміст майбутньої політики, скільки мова ішла про те, як вберегти стабільність від Партії Реґіонів, або опозиційні гасла про те, як усунути тирана від влади. „А що робити далі?“ – на це питання відповіді ніхто не давав.

Були дві партії із більш-менш зрозумілою ідеологією – „Свобода“ і Комуністична партія. Але і вони не робили акцент на реформуванні країни. „Свобода“ робила наголос на етнічній складовій, а комуністи обіцяли повернути країну народові.

Вперше за всю історію України зуміли об'єднатися дві опозиційні партії – „Фронт змін“ і „Батьківщина“. Крім того, вони домовилися про ненапад зі „Свободою“ Олега Тягнибока. Правда, „УДАР“ Віталія Кличка не приєднався до цих домовленостей.

Одним з головних передвиборчих прийомів став підкуп виборців. Син глави уряду Олексій Азаров, який балотувався в Слов'янську Донецької области, подарував школярам портфелі, але більше упирав на те, що в місті будуть прокладатися дороги і будуватися лікарні за його сприяння. Насправді за бюджетні гроші, які й так на це виділяються.

Втім, на округи найбільш „потрібних“ провладних кандидатів виділялися спеціяльні суми з бюджету, як, наприклад, в округ голови парляменту Володимира Литвина, чи до сестри глави президентської адміністрації Юлії Льовочкіної.

Реґіонал Максим Луцький роздавав в Києві шампанське зі своїм портретом. Колишній неофіційний представник Л. Кучми в парляменті Олександер Волков на Сумщині дарував горілку з своїм портретом. Колишній секретар Київської міської ради Олесь Довгий, соратник колишнього посадника Леоніда Черновецького, дарував київським пенсіонерам тонометри з своїм прізвищем. Таких випадків було безліч.

В день виборів почалися, власне, фальсифікації. У Харкові чужоземні спостерігачі з США і Японії виявили, що на дільниці, розташованій на території обласної клінічної лікарні – Центр швидкої медичної допомоги та медицини катастроф, наявних бюлетенів в три рази більше, ніж пацієнтів. На запитання, чи плянують працівники дільниці повернути ці бюлетені, останні відповіли: „Ми ще не маємо інструкцій. Ми отримаємо їх пізніше сьогодні“.

У інтернеті з'явився відеофільм, на якому якась жінка просто під камерою відеоспостереження на одній з дільниць Дніпропетровська вкинула до урни пачку бюлетенів.

Поле бою – мажоритарка

Підтвердилися припущення, що головні фальсифікації відбуватимуться на одномандатних округах. Це особливо виявилося в Києві, де відбулося жорстке протистояння між представниками опозиції і кандидатами від Партії Реґіонів, або від формально самовисуванців, а де факто провладних кандидатів. Окружні виборчі комісії, де більшість складали представники Партії Реґіонів, використовували звичний відпрацьований прийом. Вони під різними приводами повертали протоколи, де була зафіксована перемога від опозиції. Провладні кандидати привозили в окружні комісії бритоголових молодиків. Відбувалася штурханина. Але великих бійок не було.

Конфлікти тривають по всій країні. Найгостріше протистояння відбувається у Первомайську Миколаївської области. Протести почалися після того, як на сайті ЦВК раптово сталася зміна переможця виборів по 132-му окрузі. Це при тому, що було пораховано 100 відс. голосів. Кандидат від об'єднаної опозиції Аркадій Корнацький був замінений на висуванця від Партії Реґіонів Віталія Трав'янка. Прихильники А. Корнацького прийшли під окружну комісію вимагати справедливости.

„Десь на початку вересня мені розповіли, що проти мене порушують кримінальні справи, – розповів по телефону А. Корнацький, який перебуває зараз за кордоном. – Я вирішив, що керувати кампанією краще з-за кордону, ніж з тюрми. Вивіз родину до США, а сам повернувся ближче. Кампанію виграв, але ж її результати були брутально фальсифіковані у всіх на очах. Мені розповіли, що робиться все з за вказівкою сина президента – Олександра Януковича. Моя аґрарна фірма входить до найпотужніших в своїй галузі фірм України. А ще під ділянкою землі міститься ґраніт на 400 млн. дол. Чистого прибутку там може бути десь на 200 млн. дол. Вони хочуть відібрати такий жирний шматок. У цьому причина гонінь на мене“.

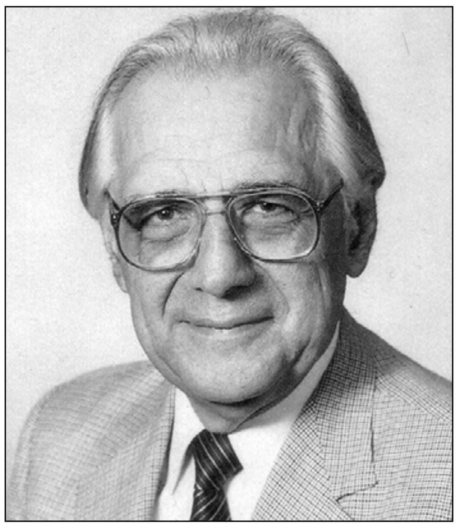
Нині протистояння перенесено до суду. Миколаївський окружний адміністративний суд ухвалив відмовити у задоволенні позову кандидата від опозиції А. Корнацького про скасування фальшивого протоколу Окружної виборчої комісії.

Експерти полярно оцінюють результати виборів. Одних бентежить, що пройшли „фашисти зі Свободи“. Інші кажуть, що проукраїнська партія здобула значну перемогу і може нарощувати успіх. Висловлюються також сподівання, що опозиція зуміє домовитися у парляменті і не допустити створення провладної конституційної більшости.

ЮВІЛЕЇ

Будівничий українського життя в Австралії

Олександер Панченко

Роман Павлишин

Архітектор Роман Павлишин – один з будівничих українського життя в Австралії.

Мала ця гарна людина життя, по вінця сповнене працею, служінням людям і Україні.

Народився Р. Павлишин 3 жовтня 1922 року на Тернопіллі. Його дитячі роки минули у селі Товстолуг, над річкою Гнізною, за 12 кілометрів на південь від Тернополя, хоч місцем його народження є село Чернихів, по другому боці міста, 20 кілометрів на північ, над річкою Серет.

Славною людиною був і його батько, поручник Української Галицької Армії Осип Павлишин. Він помер на 50-му році життя, і про велику до покійного пошану та любов свідчив маніфестаційний здвиг народу на самому похороні, в якому взяло участь 14 священиків, численні хори та оркестри, і майже 4,000 душ українського населення.

Починаючи від 1941 року, Р. Павлишин студіював на Політехніці у Відні, був активним членом віденської „Січі".

1946 року в Дармштадті (Німеччина) отримав диплом архітектора і розпочав працювати за фахом в Ашафенбурзі.

1948 року переїхав до Австралії й оселився у Брізбані. Нострифікувавши свій німецький диплом, став співробітником федерального (1951-1958), а пізніше – квінслендського (1958-1964) міністерств публічних праць.

У 1964-1967 роках Р. Павлишин був співвласником фірми „Бек і Павлишин", яка спроєктувала підприємство „Дженерал Моторс-Ґолден" в Акація Рідж.

Протягом майже 20 літ Р. Павлишин керував технічними відділами стейтового міністерства праці, очолював Палату архітекторів Квінсленду (1972-1987). В 1982 році Королівський Інститут архітекторів Австралії надав йому своє довічне членство.

Р. Павлишин був співзасновником, а понад 18 років – головою Української громади Квінсленду. Серед його особливих заслуг перед українством було в 1953 році відзначення 20-ої річниці Голодомору-геноциду в Україні. У залі муніципальної бібліотеки відбулося громадське віче з відповідною програмою хору. Було запрошено високих гостей з австралійських урядових кіл. Р. Павлишин виступив тоді з ґрунтовною доповіддю процей непростимий злочин червоної Москви.

Також Р. Павлишин вчив у „Рідній Школі", був станичним „Пласту". З-під його руки вийшла низка успішних архітектурних проєктів, зокрема храму Святої Покрови Української Греко-Католицької Церкви (1961) та Святопокровського храму Української Автокефальної Православної Церкви (1969).

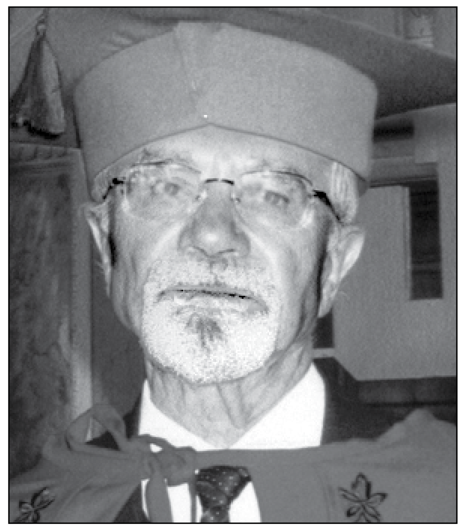
Мені особисто ювіляр став відомим як прихильник та активний діяч Закордонного Представництва Української Головної Визвольної Ради та осередку ОУН в Австралії, як особа, яка своїм політичним тактом великою мірою прислужилася справі єдности української громади в Австралії.

З нагоди 90-ліття цього вірного українця шлю йому щирий привіт і найкращі побажання. Міцного здоров’я Вам, дорогий ювіляре, наснаги й оптимізму, яких Ви ніколи не втрачаєте. З роси й води Вам!

Лохвиця,
Полтавська область

Щедре літо польського україніста

Ярослав Стех

Степан Козак

У нинішньому році відомий польський україніст Степан Козак завершив 75-те літо свого життя.

Народився шановний ювіляр 11 серпня 1937 року в селі Вербиця, колишнього Рава-Руського повіту в селянській сім’ї. Після Другої світової війни село Вербиця, як і ціле Закерзоння, відійшло, за рішенням Москви, до Польської держави – до Томашівського повіту Люблинського воєводства. У червні 1947 родина Козаків, разом з іншими селянами, була насильно депортована, в рамках Акції „Вісла", на Ольштинчину, в село Ружани біля Пєнєжна, повіт Бранево.

Там здібний юнак успішно здобув початкову та середню освіту і після державних іспитів дістав можливість навчатися в Україні. У 1967 році закінчив філологічний факультет Київського державного університету ім. Тараса Шевченка, за спеціяльністю українська мова і література, там же захистив кандидатську дисертацію.

Повернувшись до Варшави, працював у Інституті слов’янознавства в Польській академії наук. У 1981-1990 роках очолював катедру польсько-східнослов’янського порівняльного літературознавства. Організував щорічні міжнародні конференції „Польсько-українські зустрічі", редагував річник „Варшавські зошити українознавства". В 1989 році видав своє дослідження про Кирило-Методіївське братство.

З-поміж багатьох наукових і науково-популярних публікацій С. Козака особливо сильне враження справляє на читача його книга „Студії з україністики. Випуск IX. Християнство – романтичний месіанізм – сучасність. Статті, розвідки, лекції", в якій вміщено вибрані праці про вплив християнізації України на становлення української літератури, про козацький епос, літературу доби романтизму, а також про творчість окремих письменників і діячів культури – Івана Котляревського, Михайла Максимовича, Михайла Грушевського, Лесі Українки, Дмитра Чижевського, Олександра Довженка та інших.

С. Козак був одним з організаторів Міжнародної асоціяції україністів, він є членом-кореспондентом Національної Академії Наук України, дійсним членом Української Вільної Академії Наук в Ню-Йорку, членом Наукового Товариства ім. Шевченка. Вченого багато разів запрошували на читання лекцій в різних університета Европи. В Альбертському університеті в Едмонтоні (Канада) він працював пів року.

За заслуги перед европейською гуманітарною культурою Папа Іван Павло II нагородив С. Козака грамотою пошани, а Президент Польщі Олександер Кваснєвський – Кавалерським Хрестом відродження Польщі. Також Віктор Янукович, будучи прем’єр-міністром України, під час своєї візити до Польщі нагородив проф. С. Козака орденом Ярослава Мудрого V ступеня.

Для читачів „Свободи" щиро можу порекомендувати ще такі цікаві і важливі праці проф. С. Козака: „Біля джерел романтизму і новочасна суспільна думка в Україні" (Вроцлав, 1978), „Українські змовники і месіяністи. Кирило-Метфодіївське братство" (Варшава, 1990; Івано-Франківськ, 2004), „Поляки і українці: в колі думки й культури прикордоння. Епоха романтизму" (Варшава, 2005), „З історії України: релігія, культура, суспільна думка" (Варшава, 2006).

Торонто

ПОСТАТІ

Михайло Кравчук – волинський Едісон

27 вересня виповнилося 120 років від дня народження видатного волинянина – геніяльного українського математика Михайла Кравчука, академіка, учителя конструктора реактивних авіядвигунів Архипа Люльки та конструктора космічних кораблів Сергія Корольова. Сьогодні ім'я М. Кравчука відоме всьому світові, але за життя у своїй країні він не отримав заслуженого визнання. Навіть на гуманне поховання від людиноненависницької влади не заслужив...

Михайло Кравчук. (Фото: Вікіпедія)

Наталія Кравчук

Батьківщина математика – невеличке село Човниця Ківерцівського району. Він народився в сім'ї інженера-землеміра. Мати вченого – полячка, володіла, крім рідної, українською, французькою, німецькою і російською мовами. Займалася вихованням чотирьох дітей. Старожили-човничани з гордістю розповідають: у Кравчуків „не було господарки у селі, зате мали фортепіяно, і дітей батьки навчали музики та мистецтва ледве не з пелюшок". Дім став першою школою для майбутнього вченого.

Луцьку чоловічу гімназію закінчив з золотою медалею. Він вступив на фізико-математичний факультет Київського університету св. Володимира. Однак, відразу поставив своє майбутнє під загрозу, оскільки брав участь у нелеґальних студентських зібраннях. Хлопцеві натякнули, що за ним плаче Сибір. Врятували здібного студента його педагоги.

Закінчивши фізико-математичний факультет, М. Кравчук отримав диплом 1-го ступеня. У віці 25 років став приват-доцентом, у 33 – доктором наук, у 37 – дійсним членом Всеукраїнської Академії Наук. Працював не лише в рідному університеті, а й у Політехнічному, Архітектурному, Ветеринарно-зоотехнічному, Сільсько-господарському інститутах Києва. Лекції читав виключно українською мовою.

Саме М. Кравчук відіграв доленосну ролю у житті Сергія Корольова, конструктора космічних кораблів. Останнього не хотіли зараховувати на навчання, бо йому не вистачало пів року трудового стажу. Вчений переконав професорсько-викладацький склад інституту, що С. Корольов володіє унікальними здібностями. Згодом вони разом провадили дослідження з аеродинаміки.

М. Кравчук дав також путівку у життя сільському юнакові Архипові Люльці, який став одним з найвидатніших конструкторів авіяційних двигунів. Згодом дочка конструктора писала, що на стіні батьківського московського мешкання висіло два портрети – Тараса Шевченка і Михайла Кравчука.

Життя М. Кравчука могло кардинально змінитися після Міжнародного конгресу 1928 року в Італії. Його працями зацікавилися вчені Франції, Італії, Німеччини, Японії. Талановитого математика запрошували на працю в американську фірму „Вестінґавз" і Стенфордський університет, обіцяли найкращі умови праці. Проте вчений на такі запрошення відповідав коротко: „Моя любов – Україна і математика". І нікуди не їхав.

Працями українця чужоземці користувалися підпільно. Наш земляк зі села Крупа Луцького району Іван Качановський, який нині працює у США, зробив сенсаційне відкриття: досліджуючи архіви Смітсонівського Національного музею американської історії у Вашінґтоні та університету штату Айова, він натрапив на відомості, що вчені США використовували праці М. Кравчука, конструюючи… перший у світі комп'ютер! Американський науковець Джон Атанасов переклав англійською мовою монографію М. Кравчука і застосовував його розрахунки в роботі. Він навіть надіслав українському вченому листа з проханням надати йому копії інших наукових публікацій, що вийшли в Україні. Однак, цю кореспонденцію математик не отримав, оскільки його вже арештували.

У звинувачувальному висновку значилося: „Управлінням державної безпеки НКВС УРСР розкрита і ліквідована антирадянська українська націоналістична терористична організація, яка ставила собі за мету насильницьке повалення радянської влади і відновлення фашистського ладу. Одним з активних учасників і керівників цієї організації є заарештований Кравчук...". Вирок виїзної сесії Військової колеґії Верховного суду СРСР – 20 років тюремного ув'язнення і п'ять років позбавлення політичних прав. У Лук'янівській тюрмі була заведена особова справа в'язня М. Кравчука за ч. 11954 з навкісним написом на всю титульну сторінку – „Націоналіст". Вченого вирішили знищити, а разом з ним – і всі цінні напрацювання, котрі ще в 1940-их роках могли зробити Україну батьківщиною комп'ютера, дозволили б здійснити ще чимало інших відкриттів. Праці академіка цинічно спалювали у дворі інституту математики… А ті, що були видані в рамках міжнародних конґресів, стали у пригоді чужоземцям. Зокрема їх використовували японці для модернізації телебачення.

М. Кравчук до своїх останніх днів трудився вибійником у найстрашнішому концтаборі „Мальдяк". Серце вченого не витримало нелюдських умов. Він пішов з життя 50-річним. Акт про смерть свідчить: „Похований померлий 9 березня 1942 року в/з Кравчук Михайло Пилипович о. с. ч. 238943 заритий на глибині 1.5 м головою на захід". Місце поховання – Магадан, 72-й кілометр... Могилки, зрозуміло, нема…

З нагоди 120-ліття від дня народження академіка М. Кравчука у Волинському краєзнавчому музеї діє фотодокументальна виставка, яка знайомить відвідувачів з нелегким шляхом великого вченого. *(„Високий замок", 28 вересня)*

Вечір „Шляхами...

(Закінчення зі стор. 11)

доклала чимало зусиль, аби визнали Великий голод 1932-1933 років геноцидом українського народу.

Розпочався тематичний вечір з перегляду виставки кобз і бандур, які належали славетним мистцям, графічних робіт знаного українського художника Опанаса Сластіона, рідкісних матеріялів і документів з історії кобзарства. Один з розділів виставки ілюстрував поширення кобзарства в США, Канаді, Арґентині, Західній Европі, Японії та Східньому Сибіру.

У своїй лекції О. Махлай використав маловідомі факти з історії кобзарства та унікальні авдіозаписи пісенно-музичних творів у виконанні прославлених мистців. Зворушливими були спогади старійшини українських бандуристів у США Георгія Ткаченка.

На прикладі відомої на весь світ капелі бандуристів ім. Тараса Шевченка, видатним керівником і диригентом якої тривалий період був Григорій Китастий, О. Махлай проілюстрував поширення кобзарства поза межами України. Додали колориту цій розповіді кілька творів Г. Китастого. А пісню „Взяв би я бандуру" підхопила вся переповнена заля.

Славні кобзарські традиції береже і примножує нинішнє молоде покоління українців у США. Приміром, у щорічному таборі „Кобзарська Січ" юні бандуристи удосконалюють свою майстерність, знайомляться з історією кобзарства, вивчають нові музичні твори. Підсумком їх творчої праці є підготовлений таборовиками великий концерт.

На завершення імпрези її ведучий запропонував послухати в запису пісню „Нема в світі правди" Г. Ткаченка. Кожне слово цього твору співзвучне нинішній складній ситуації в Україні.

НОВИНИ З НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ „ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ"

Видадуть 10 томів творів Уласа Самчука

ОСТРОГ, Рівненська область. – 14 серпня Національний університет „Острозька академія" відвідали гості з Канади – Ярослав, Оксана та Всеволод Соколики – єдині розпорядники творчої спадщини Уласа Самчука. Саме з ініціятиви цієї родини за підтримки Міжнародного благодійного фонду відродження Острозької академії уже декілька років поспіль проводяться конкурси молоді, присвячені творчості цього видатного письменника.

Усі твори У. Самчука досі не були опубліковані. Деякі з них залишилися в рукописах і до цього часу зберігаються в Інституті літератури ім. Тараса Шевченка, в музеї У. Самчука, що в селі Тилявка, Тернопільської области.

В Острозькій академії були видані деякі твори У. Самчука, але цього недостатньо, щоб ознайомити широкий загал читачів з його творчістю. Тому вирішено видати десятитомник творів видатного письменника.

Острозькій академії Соколики надали виключне право перевидавати твори прозаїка для широкого кола читачів в Україні.

Під час візити до академії Соколики зустрілися з ректором академії, проф. Ігорем Пасічником, проректором з навчально-наукової роботи, проф. Петром Кралюком, проректором з навчально-виховної роботи, проф. Русланою Каламаж та керівником відділу міжнародного співробітництва Едуардом Балашовим.

Гості разом з керівництвом академії обговорили ідею чергового Всеукраїнського конкурсу, який проводитиметься у 2012-2013 навчальному році з теми „Національний характер в літературній спадщині Уласа Самчука".

На згадку про перебування в академії І. Пасічник подарував гостям енциклопедичне видання „Острозька академія XVI-XVII ст.", а родина Соколиків подарувала університетові повість „Марія" У. Самчука, яку переклала англійською мовою д-р Рома Франко.

На початку вересня в академії побували директор Інституту літератури ім. Т. Шевченка Микола Жулинський, відомий письменник Іван Драч, науковці, які досліджують творчість У. Самчука. Вони створили редакційний комітет, який займатиметься укладанням десятитомника.

Подарували скульптури Петра Капшученка

До колекції підземної ґалерії Острозької академії 14 вересня подружжя Михалюків урочисто передало шість скульптур Петра Капшученка. Минулого року скульптури „Кармелюк" та „Благословіння" цього ж автора подарувала відома українська діячка Броніслава Скорупська з США.

Голова Фонду учнів колишньої Рівненської гімназії у Філядельфії Олександер Михалюк був близьким другом скульптура.

Більшість переданих академії скульптур П. Капшученко подарував сім'ї Михалюків на визначні свята і події. Ректор Ігор Пасічник подякував родині Михалюків за активну співпрацю з Острозькою академією.

Ректор Острозької академії Ігор Пасічник (зліва), Раїса та Олександер Михалюки відкривають виставку скульптур Петра Капшученка. (Фото: Катерина Царіцина).

Богдан Гаврилишин прочитав лекцію

Студенти університету 16 жовтня мали нагоду спілкуватися з відомим економістом, громадським діячем, меценатом, дійсним членом Римського клюбу Богданом Гаврилишиним. В академії він побував уже вдруге.

На початку зустрічі Б. Гаврилишин поділився спогадами про своє дитинство, життя в Канаді та Німеччині, здобуття освіти та перші кроки до успішної кар'єри, а також розповів про функціонування Благодійного фонду Б. Гаврилишина і діяльність Пласту, в якому він був головою Крайової Пластової Ради.

Благодійний фонд Б. Гаврилишина сприяє всебічному вихованню української молоді, підтримує проєкти в освітній, культурній, економічній, екологічній і соціяльній сферах. Студенти під час зустрічі ознайомились з його книгою „Залишаюсь українцем", що побачила світ минулого року у київському видавництві „Пульсари".

За значний внесок у розвиток національної культури, освіти і духовности ректор Ігор Пасічник нагородив Б. Гаврилишина найвищою відзнакою Острозької академії – срібною медалею „Князь Василь-Костянтин Острозький".

Художники зустрілися в академії

У Національному університеті „Острозька академія" 10 серпня відбулося відкриття зустрічі художників, які уже сім років поспіль приїздять для творчості на природі. Цього року на запрошення художника-реставратора, ініціятора мистецького заходу Миколи Бендюка до Острога приїхали художники Прокіп Колісник з Словаччини, Олесь Соловей, Василь Корчинський, Василь Красьоха та інші.

Для художників відразу була задана тема, пов'язана з історією Острога та діяльністю князів Острозьких. 20 серпня у підземній художній ґалерії університету відбулося відкриття виставки, яка діяла до кінця вересня.

Дитячий хор з Базеля виступив в академії

В Острозькії академії 10 вересня відбувся концерт хору хлопчиків з Базеля (Швайцарія).

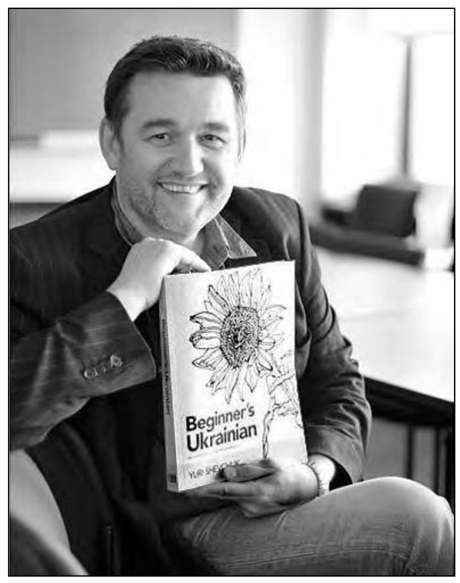
Хор був створений у 1927 році в євангельсько-реформаторській церкві. Зараз він виступає як світський колектив, що об'єднує католиків і протестантів. Це один із найкращих дитячих колективів світу.

Хор на чолі з дириґентом Маркусом Тотчбайном побував у Франції, Бельгії, Голяндії, Англії, Німеччині, Польщі, Росії, США та інших країнах. За час свого існування колектив брав участь у найбільш престижних музичних фестивалях.

Професор з США відвідав Україну

Проф. Юрій Шевчук – викладач української мови в Колюмбійському та Гарвардському університетах, перекладач з англійської мови на українську „Історії України" Ореста Субтельного та автор найновішого інтерактивного підручника для американських університетів „Українська для початківців" – зустрівся 21 квітня з студентами та педагогами з лекцією „Українська мова й ідентичність у добу незалежности" та відповів на запитання щодо української мови в США, зацікавлення Україною і українською кінематографією з боку американської громадськости.

Ю. Шевчук був засновником у 2004 році і незмінним керівником Українського кіноклюбу Колюмбійського університету (це єдиний постійно діючий форум українського кіна в Північній Америці), виступав з лекціями в університетах США, Канади, Німеччини, Польщі, Італії, Англії, Еспанії.

Юрій Шевчук тримає новий підручник з української мови.

Зустрічі Ю. Шевчука з студентами та професорами відбулися також у Києві і Львові.

Обмін з Канадою

У вересні в академії розпочато щорічні канадсько-українські обмінні програми: дві групи українських студентів відлетіли до Канади, а Україна приймала канадських гостей.

Острозька академія вже понад 15 років співпрацює з канадською неурядовою організацією „Канада-світ-молодь". Понад 500 студентів мали можливість відвідати Канаду.

Учасники обмінних програм у Канаді опановують досвід країни в економічній, соціяльній, управлінській, освітній та інших сферах, вдосконалюють знання англійської та французької мов.

Учасники обміну з Канадою в Острозькій академії.

Козацькому роду – нема переводу

Василь Романчук

„Нехай в селі Руда вінець
Йому складає вся Европа,
Бо України він творець,
Звитяжець орд з-під Конотопа...“
Дмитро Павличко

РУДА, Львівська область. – 28-29 липня в колишньому маєтку родини Виговських відбулося свято з нагоди 355-ліття обрання Івана Виговського гетьманом України, а також IV обласний фестиваль мистецтв „Козацька слава – злет душі людської“.

Славна історія села сягає в сиву давнину й тісно пов'язана з іменем гетьмана Івана Виговського. Назва села, вочевидь, походить від того, що тут в часи Київської Русі добували руду, з якої виплавляли залізо.

У другій половині XVII ст. Руда, разом з прилеглими селами, перейшла у власність Виговських і перебувала у їхньому володінні понад 100 років. Ця славна родина заснувала тут монастир, збудувала церкву, вклала чималі гроші в розвиток містечка й маєтку.

Вдячні нащадки козаків свято бережуть пам'ять про гетьмана І. Виговського. 24 серпня 2004 року в селі Руда відкрито перший в Україні музей гетьмана, унікальні експонати якого відтворюють період боротьби українського народу за свою незалежність від часів виникнення Запорізької Січі до національно-визвольних змагань 1940-1950-их років. Серед рідкісних експонатів – дубові райські врата та ікона Пресвятої Богородиці з родинної церкви Виговських.

Ці пишні калачі рудянські діти вручили почесним гостям козацького свята.

В центрі Руди, навпроти Народного дому, в серпні 2010 року відкрито пам'ятник Івану Виговському. Ця бронзова скульптура гетьмана з булавою є окрасою села. Ось уже кілька років поспіль Руда стає центром неповторних і самобутніх козацьких свят, які приваблюють сотні людей.

Такого розмаху і велелюддя, як цього разу, не знало жодне попереднє козацьке свято. З'їхалися сюди мешканці не лише з різних куточків Львівщини. Радо вітали господарі делеґації Бензінського повіту Польщі, Здолбунівського району Рівненської і Тельманського району Донецької областей.

У перший день козацького свята відбулося пісенне змагання дитячих талантів Львівщини, при сприянні народного депутата України декількох скликань, колишнього Посла України в Канаді Ігоря Осташа. Понад 30 юних виконавців тішили своїм мистецтвом чисельну публіку. А найбільше захоплення викликав переможець цьогорічного фестивалю „Купальські вогні“ (головою на якому, до речі, була Ніна Матвієнко) Богдан Денис.

Чимале зацікавлення викликали традиційні козацькі забави. Спортовці з різних реґіонів області мірялися силою в підніманні колоди та метанні булави. Неперевершеним у цих видах виявився місцевий богатир Петро Муха. У перетягуванні линви перемогла команда зі Стрийщини. А завершився перший день козацького свята молодіжною дискотекою.

Наступного дня, у неділю, учасники свята та численні гості зібралися у галицькій святині – Кохавинському монастирі, що поблизу Руди. Історія цієї обителі теж пов'язана з родиною Виговських.

У 1646 році присілок Руди-Кохавина прославилася чудотворним образом Пресвятої Діви Марії. В той час дідичка Анна Воянковська їхала каретою з містечка Руда до Жидачева. Дорога пролягала через дубовий гай. Несподівано карета зупинилася. Коли Анна виглянула з неї, аби побачити, що сталося, вона оторопіла: четверо запряжених коней стояли на колінах, а на крислатому дубі виднівся образ Богородиці з Ісусом на лівій руці. Дідичка повернулася до Руди, аби сповістити про це чудо місцевому парохові.

Тричі з почестями переносили цей образ до церкви в Руду й усі три рази він чудом повертався на це ж місце. Тоді невістка І. Виговського Тетяна Завадська збудувала тут дерев'яну каплицю, куди й перенесли чудотворний образ. А він, як і джерело поблизу, зцілював людей. 26 травня 1755 року ікону Богородиці з Кохавини проголосили чудотворною. В часи лихоліття і духовної руїни, рятуючи ікону від більшовиків, отці вивезли її до Польщі, де вона й нині, а в храмі зберігається копія Чудотворного образу. Совєтські вандали зрізали зі святинь хрести, з храму і каплиці зробили колгоспні склади, цілюще джерело закидали сміттям.

Коли Україна стала незалежною, колишній костел став греко-католицькою церквою. Постали з попелища храм, каплиця, цілюща криниця і монастирські будівлі. І потяглися до галицької святині люди, де відбуваються нині духовні прощі.

По закінченні Служби Божої в церкві Покрова Пресвятої Богородиці Кохавинського монастиря св. Герарда в супроводі козацької кінноти відбулася піша хода до музею І. Виговського в Руді. На майдані перед музеєм відбулося народне віче.

Учасники свята вшанували пам'ять засновника музею І. Виговського в Руді, Героя України, великого подвижника і патріота Бориса Возницького.

Відтак піша хода святкової колони попрямувала до пам'ятника І. Виговському в центрі Руди. До пам'ятника гетьманові лягли вінки, букети квітів. Промовці згадували про звитяжні подвиги лицарів-козаків, їх проводирів-гетьманів, говорили про нинішні негаразди в суспільстві та про майбутнє України.

Гостинні господарі запрошували усіх до містечка майстрів народних художніх промислів „Скарби рідного краю“ на терені колишнього маєтку І. Виговського. Чого тут тільки не

Нащадки славних козаків біля трисотлітнього дуба в колишньому маєтку Івана Виговського.

було: старовинні побутові речі цієї місцевості, обруси, рушники, галицькі строї. Показували свої шедеври вишивальниці, ткалі, в'язальниці, різьбярі, художники. Мистці проводили майстер-кляси.

А ось біля козацького дуба, на пагорбі, виставили свої раритети, віднайдені в походах по місцях боїв Першої та Другої світових воєн, колишніх криївках вояків УПА члени товариства „Пам'ять“: шоломи, вогнепальну зброю різних часів і калібрів, особисті речі вояків.

Активну участь у козацькому святі взяли територіяльні громади всієї Жидачівщини. Кожен на власний смак оформив „сільську хату“ зі всіма атрибутами тамтешнього інтер'єру.

Неперевершеним і незабутнім став IV театралізований фестиваль „Козацька слава – злет душі людської“, який проходив за сприяння депутата Львівської обласної ради Андрія Кота. Чимало приємних хвилин подарували багатосотенній глядацькій громаді Заслужена хорова капеля бандуристів „Кобза“, вокальні ансамблі „Діброва“, „Ясени“, „Січ“, „Лілея“, танцювальні ансамблі „Наддністрянка“, „Молодість“, „Удеч“, фолкльорні ансамблі „Джерело“, „Юшківчанка“, „Кошики“ та оркестра „Дністрові зорі“, жіночий вокальний ансамбль „Берегиня“.

Немало було бажаючих сісти верхи на коней чи постріляти зі старовинної гармати. А діти розважалися на „гірках“, батутах тощо. Словом, кожен, хто прийшов на свято, залишився задоволеним і згадуватиме ще довго про це величаве торжество й про нічний фаєрверк, що став завершальним акордом великих козацьких забав.

Урочиста хода козацького свята. (Фото: Василь Романчук)

Ділимося сумною вісткою,
що упокоївся в Бозі

бл. п.

Роман Петро МЕЛЬНИК

5 липня 1941 – 3 жовтня 2012

син Бронислави і бл. п. Богдана Мельників, після короткої і несподіваної недуги раку. Він відійшов спокійно у присутності родини.

По професії адвокат, Роман Мельник займав відповідальні пости у провідних телевізійних компаніях Канади. Покійний вірив у важливість праці для громади і брав активну участь у її розвитку. Був членом дирекції Свято Димитрівської Корпорації Розвитку понад десять років, з яких чотири роки -як Голова. Також він був один із засновних директорів Української Католицької Освітньої Фундації (УКОФ) для підтримки Українського Католицького Університету у Львові, був членом дирекцій Independent Production Fund, Canadian Race Relations Foundation, National Catholic Broadcasting Council, та Міжнародного Центру для Медії в Києві. Належав до української скаутської організації «Пласт» продовж цілого свого життя.

Чин похорону відправлено 9-го жовтня в українській католицькій церкві св. Димитрія. Покійний похований на цвинтарі Park Lawn, Etobicoke.

Замість квітів на могилу, можна скласти пожертви до УКОФ (Ukrainian Catholic Education Foundation) на новостворену стипендію в імені Романа Мельника з журналістики при Українському Католицькому Університеті у Львові (ucef.org/support-us).

Пам’ять про Нього назавжди залишиться у наших серцях.

дружина - Таня
дочка - Марічка Мельник з чоловіком Матт Кантор
дочка - Меля Мельник з чоловіком Джон Стетич
внуки - Василько і Катя Стетич
матір - Бронислава
брат - Андрій з дружиною Христиною, та сини
Маркіян і Роман зі своїми родинами
сестра дружини - Дана Бойко з чоловіком Романом Пендзейєм

Вічна Йому Пам’ять.

З глибоким сумом повідомляємо рідних, приятелів та знайомих, що в понеділок, 5 листопада 2012 року, в Ню-Йорку, відійшла у вічність наша найдорожча любляча мама, тета та приятелька

св.п.

Марія Свідрук

народжена в Надвірній, Івано-Франківської области.

Парастас відбудеться 8 листопада в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню-Йорку.

Похорон відбудеться 9 листопада о год. 9:30 ранку з Української католицької церкви св. Юра.

Похована буде на Українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й., біля свого мужа св. п. Юрія Свідрука.

Залишені у смутку:

дочка - Дарія Дроздовська
хресна дочка
і племінниця - Оксана Гурмак з родиною
племінниця - Орися Лопацька з родиною
та ближча і дальша родина в Україні й Америці.

Вічная пам’ять Покійній!

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Редакція

З глибоким жалем повідомляємо приятелів і знайомих, що з волі Всевишнього, в суботу, 22 вересня 2012 року, відійшов у вічність наш найдорожчий Муж, Батько і Дідусь

сл. п.

Василь Куцман

(Соловій)

нар. 19 вересня 1927 року в селі Саківчик, Ліського повіту.

В. Куцман був членом Української католицької церкви св. Архистратига Михаїла, ОУН-УПА, ООЧСУ, УККА, СУМ, Народоного Дому та української кредитівки.

Панахида була відправлена 26 вересня 2012 року в похоронному заведенні D’Esopo Funeral Chapel, Wethersfield, Connecticut.

Заупокійна Свята Літургія відбулася в Українській католицькій церкві св. Архистратига Михаїла в Гартфорді, а відтак тіло спочило на парафіяльному цвинтарі в Glastonbury, Connecticut.

Залишені у глибокому смутку:

дружина - Олена з дому Дужа
син - Тарас з дружиною Мартою
донька - Наталка Рудзінська з мужем Богданом
внуки - Богдан, Ірко Лариса
сестра - Анастазія Глондар Григорівна в Україні
та ближча і дальша родина.

Пожертви в пам’ять Покійного можна складати на Служби Божі, СУМ, або добровільні цілі.

Родина просить про молитви за душу Покійного.

Вічна Йому пам’ять!

Щиро дякуємо всеч. о. Павлові Мартинюкові за його щирі слова підчас Служби Божої, членам СУМ, які в одностройах та з прапорами взяли участь у відправах, Дивізійникам за їхню участь, пану Левському за прощальні слова від УПА, та всім присутнім що взяли участь в похороні.

В пам’ять мойого мужа Василя Куцмана складаю 100 дол. на прес-фонд „Свободи“.

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що 1 листопада 2012 року на 91-му році життя відійшов у вічність наш найдорожчий Муж, Батько дітям і Дідо онукам

св. п.

д-р Ярослав Качай

нар. 9 вересня 1921 року в селі Чорнокінці Малі, на Тернопільщині, Україна.

Похоронні відправи відбулися в четвер, 8 листопада, в Українській католицькій церкві Благовіщення Пречистої Діви Марії, Melrose Park, PA.

Тлінні останки були перевезені на Український цвинтар св. Марії, Fox Chase, PA.

У глибокому смутку залишилися:

дружина - Віра (з дому Сушко)
донька - д-р Марта з мужем Яковом Восбікіяном і
доньaccount Христинкою
сини - Роман з дружиною д-р Олею (з дому Геврич)
та дітьми Марком, Захарієм і Емілією
- Маркіян
свати в Україні - Леся і Ярослав Гевричі
ближча і дальша родина в Америці, Україні та Італії.

Вічна Йому пам’ять!

Родина просить про молитви за душу Покійного та щиро дякує за пожертви, які можна складати на:

- Annunciation BVM Ukrainian Catholic Church
  1206 Valley Road, Melrose Park, PA 19027
- United Ukrainian American Relief Committee (ЗУАДК)
  1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111
- Ukrainian Educational and Cultural Center
  c/o Handicap Ramp
  700 N. Cedar Road, Jenkintown, PA 19046

У першу сумну і невимовно болючу річницю
відходу у вічність мого найдорожчого і незабутнього
мужа, друга, воїна УПА,

св. п.

Романа Байляка - „Богуна“

заупокійні Служби Божі з панахидами будуть відправлені
22 листопада 2012 року в церквах:

Riverhead, NY	- у церкві св. Івана Хрестителя о год. 10-ій ранку
Ozone Park, NY	- у церкві св. Марії о год. 9-ій ранку
Rochester, NY	- у церкві Богоявлення о год 9-ій ранку
Manhattan, NY	- у церкві св. Юра о год. 7:30 ранку
Brazil	
Australia	
Italy, Rome	- у церкві св. Софії
Івано-Франківськ	- у катедрі св. Воскресіння
Львів	- у катедрі св. Юра

Про молитви за душу покійного просять засмучені дружина Анна і сестра Марія з родинами.

Вічна Йому пам’ять!

Ділимося сумною вісткою,
що дня 26 жовтня 2012 р.
після тяжкої недуги, на 93 році життя,
відійшов на вічний спочинок
найдорожчий і незабутній нам всім

ТАТО, ДІДУСЬ, та ПРАДІДУСЬ

св. п.

МИКОЛА ТВЕРДОВСЬКИЙ

нар. 22 червня 1919 р., в селі Івана Франка Нагуєвичі

Похоронні відправи відбулися 5 листопада 2012 р. в церкві св. Архистратига Михаїла в Йонкерсі, Н.Й. і на цвинтарі.

Похований на українському цвинтарі в South Bound Brook, N.J. біля своєї покійної дружини МАРІЇ з дому КЕЙС.

Залишені в глибокому смутку:

син	БОГДАН з дружиною ХРИСТИНОЮ
донька	ІРИНА ГОШОВСЬКА з др. ВОЛОДИМИРОМ БУГАЄНКОМ
донька	СТЕФКА ЧАПЛЯ з родиною в Україні
внук	ВІКТОР ГОШОВСЬКИЙ з дружиною MELODY
внук	АНДРІЙ ГОШОВСЬКИЙ
внучка	ТАНЯ ТВЕРДОВСЬКА з мужем ZACK SYLVAN
внучка	НАТАЛКА ТВЕРДОВСЬКА
правнуки	РОМЧИК і МИКОЛЬЦЬО ТВЕРДОВСЬКІ
правнуки	УЛЯНА, ІВАНКА і ПЕТРУСЬ в Україні
сестра	РОЗАЛІЯ з родиною в Україні
сестра	МАРІЯ з родиною в Україні

та ближча і дальша родина в Америці, Україні та Італії

Вічна Йому Пам’ять!

Ділимося сумною вісткою, що
21 жовтня 2012 року відійшов у вічність
на 89-му році життя наш дорогий
дивізійний приятель і член
Крайової Управи Братцва в США

св. п.

Володимир Мазяр

колишній хорунжий 1-ої УД УНА „Галичина“

Пок. Володимир був постійним мешканцем оселі Ґлен Спей, Н. Й., де був активним членом громадського життя оселі, постійним виконавцем влаштовуваних програм

Похоронні відправи відбулися з місцевої Української греко-католицької церкви на місцевий український цвинтар в Ґлен Спей, Н. Й.

Вічна Йому пам’ять!

**Світова Управа
Спілки Української Молоді**
повідомляє своє членство
та українську громаду,
що в понеділок,
15 жовтня 2012 року
в Чикаґо, США, відійшов у вічність

св. п.

д-р ВАСИЛЬ МАРКУСЬ

народжений 27 грудня 1922 року на Закарпатті,
професор-політолог, журналіст,
редактор, громадський діяч.

Василь Маркусь був одним із членів ініціятивної групи створення відновленого СУМ-у в 1946 році в Німеччині, та членом першого його Центрального Комітету; спів-організатор і перший голова юного СУМ-у 1948 року.

**Похоронні відправи відбулися у Чикаґо,
а тлінні останки Покійного спочили на
Українському цвинтарі св. Андрія Первозваного
у Савт Бавнд Бруку, Ню Джерзі.**

Рідним складаємо співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ’ЯТЬ!

10 курінь УПС “Чорноморці“
у глибокому смутку повідомляє
що наш довголітній член

св. п.

пл. сен. кер.

ОРЕСТ ГАВРИЛЮК

“Йонтек“ # 84

відплив в останний рейс 17 жовтня 2012 року.
Опечаленій родині складаємо найглибші співчуття.

Курінна Старшина